

NEDĚLNÍ APRÍL 01.04. 2001 17:53

Seděl v umělohmotném plážovém křesílku a přemýšlel. Bylo něco po jedenáctý večer a okolo se nacházelo ještě hodně lidí na to, aby ho vyváděli z míry. Neznal je a tak se mu nezdáli jaksi patřiční tam kde seděl a proč tam byl. Když se zamyslel, přišlo mu hodně divný, že se zabývá takovými zbytečnostma. Proto vstal a začal obcházet skupinky lidí, které poznával. Občas si s nimi promluvil, jako jak se mají, co dělají a proč tam přišli. Celkem nezábavnej společneskej rozhovor. Když procházel okolo baru, zrovna začal fungovar stroboskop. Konečně, trvalo to totiž strašlivě dlouho, jelikož ten aparátěk vyhazoval pojistky. A když byl zapojen, jističe chvíli cvakali v rytmu rozsvěcování výbojky, než někoho napadlo, připojit to na jiné zásuvkové obvod. Pak se dal do běhu. Děsně z něj bolely oči a nedalo se před tím zběsilým světlem nikam uniknout. U umělohmotného stolečku pokecal s lidma, ubalili jointa a šli někam do zadu. Mezi potrubím, v dlouhé chodbě došli až k sušárně. Malá místnost se starým harampádím, které kdysi někomu patřilo, nebo ještě možná patří. Kdo ví. Kvůli tomu tam nebyl. Dal si jointa a s úsměvem na líci pozoroval, že svět začíná bejt o dost zábavnější. Cesta zpátky nebyla fádni. Trubky byly mnohem trubovatější a veselejší. Společnost ožila, zůstalo jen několi málo lidí, kteří by mu byli neznámí. U mixážního pultu stál nějaký černoch a zuřivě míchal muziku. Šel do fanku, takže děsná pohoda. Otevřel lednici a vzal si jednu láhev matonky, snad to eL. napsal na účet, a šel si sednout zpět k bazénku do bílého plážového křesílka z umělé hmoty. Svět se začal měnit. Tělem mu projel velice zvláštní pocit, jako by se kosti sami dali do pohybu a posunuli směrem ke stropu. Nebyl to ale nepříjemný pocit, jen hodně zvláštní a nečekaný. Pozoroval lidi okolo a strašně se mu to líbilo. Té. seděl a něco povídal a tak se dali se do rozhovoru, a z Té. následně vyšlo, že se učí všeobecným doktorem. Během rozhovoru se dozvěděl, že bejt lékařem není snadný, protože se musí hodně učit a bohužel hlavně o prázdninách. Proto mu zbývá na zábavu jen semestr. To co se povídá v Básníkách, není pravda, sice se musí na zkoušky učit například všechny kosti v lidském těle, ale pak to stejně zapomíná. Měl radost, že není jediný komu se tohle stává. Přišla nějaká dívčina, jedna z těch mála lidí co zůstala a jediná co na jeho mozkové buňky působila velice divným způsobem, nebyl to ani strach z cizího, ale spíše něco, co by se dalo vyjádřit "Ta je ale ňáká divná, vždyť si s ním celkem v pohodě povídáme." Tělem mu projela vlna emocí. Vstal a šel volat Vé., měl totiž přijít, ale nějak se tak nestalo. Kdo ví, jaký k tomu měl důvod, každopádně si říkal, že s ním musí v pondělí promluvit. Ani to nevadilo, spíše měl pocit smutku, že nepřišel. Začal hrát Z. Černej maník si dal nejspíš jointa, prodal hulení a odešel. On to ale nevěděl, jen mu venku řekl, že to bylo super a černoch se naň usmál. Informace byla předána a to stačilo. Dole to už vělo, stroboskop fungoval na maximum a už ho nebolely oči. Přestal cítit k lidem primární pocity a chodil mezi nimi. Zase skončil u bazénku a tlachal s Té, Ó a A. Byla tam i ta, jemu neznámá osoba, vypadala dost divně, jako by na něčem svištěla. Přestala hovořit a jen koukala. Zase nevěděl z jakýho důvodu, ale moc ho to neštvalo. A. nechala vzkaz na eMově mobilu. Ať prej přijde. Zajímavá informace, která se k němu dostala zvláštním působením osudu. Takže se zvedl a odešel k ledničce vzít si vodu v PET láhvi, když už tam tak stál, dal si ještě čáru. Když se s láhví vracel zpět k bazénku, cítil v nosních dutinách jemné škrábnutí a zvláštní chuť. "Musíš víc popotahovat", říkal mu Té. To mu připadalo zábavné a tak popotahoval, stejně má rýmu, takže by posmrkával celej večír. Cítil, jak se mozek rozšiřuje mimo oblast mozkovny, proto se zvedl a šel to vyskátat k Z. Z míchal poprvé, ještě ke všemu z céděček, ale bylo vidět, že ho to děsně baví a proto do toho dával celou svoji energii. Vydržel to až do rána. A skákal a nechal energii rozproudit do všech, i těch nejvzdálenějších částí těla. Cítil jak mu house proniká do každého svalu a každého vazy, a proto jej nechal dělat vše co chce ono a ne on. Tančil něco málo času, nesledoval hodinky a podle toho co měl chuť zkoumat, čas šel úplně ve zvláštních kolejkách. Nebyl důvod se jím zabývat, ale měl pocit, že prostě tančil tak dlouho, jak měl chuť. Vrátil se zpět k bazénku. Pořád tam sedí ta stejná skupinka a o něčem se baví. Posadil se a něco povídal, měl chuť povídat a tak lidem skákal do řeči. Nikomu to zdá se nevadilo a tak se rozhovořil nějakým problému (nejpíše o tom, že se strašně omlouvá, ale že ho to děsně baví). Chvíli si tak něco mrmlal, aby později přestal a koukal po lidech co kdo mo řekne, pak (nejpíše Té) říkal "Konečně tě stiháme, nesmíš mluvit tak potichu." To ho mírně zarazilo, ale pak mu řekl, že mluvil úplně normálně. Takže se zamyslel a jen tak koukal, kde co lítá. Pak odešel do vstupní haly, kde posedával v gaučích a povídal si někým. Herold, velký pes, se potuloval a chtěl se nechat hladit. Tak přišel i k němu, položil hlavu na stehno a slastně natáhl svůj hřeb, skoro do přímky. Nechal se hladit, protože věděl, že se mu to bude líbit. Strašně ho v tu chvíli fascinovaly jemné, chlupaté objekty a Heroldova hlava byla úplně ideální. Spokojeny byly obě bytosti. Zvedl se a zvedl se. Pokusil se na toaletě vymočit, což se po chvíli s pocitem ulevy podařilo a proto si vzal svoji láhev s vodou a vrátil se k bazénku. V té době přišel M., aspoň si to myslel, jelikož ho zaregistroval poprvé, dali se do řeči a konečně se dozvěděl, že M. se učí na kuchaře číšníka někde strašnej kousek za městem a právě jede z práce. Legrace byla, že se do ní zase ráno vrací, tak mu říkal, že to je to dost hustý, ale M. to bral se zdálo se v pohodě. Pozoroval zase onu dívčinu, už nic neříkala a vydávala zvláštní pocit, fakt vypadala nenormálně (nejpíše to byl jen jeho pocit, ale nebral to nějak na vědomí). Jeho tělem prošla chvílema vlna pocitů. Opět koukal na dívčinu tvář, na které se začali po obvodu vykreslovat oranžové čáry. Jak jich přibývalo, začal z nich vznikat "čárový" model obličeje. S úžasem na to koukal a nevěděl co si má myslet. Měl nejdřív strach, že se děje něco hodně zlého, ale jak se detaily obličeje zvyrazňovali, zvětšoval se jeho úžas. Pak se obličej pohnul, promluvil něco nepodstatného a odešel. Uvědomil si to. Vstal ze židle a odešel na parket. Tančil. Prudké záblesky stroboskopu malovaly na jeho očních bulvách barevné čárové obrazce a okolní stěny změnili barvy. Intenzivními se stali červené a žluté čáry, jenž prudce osvětlovali prostor. S ním tančili i další lidé, vnímal jejich tvary jejich pohyby, ale naprosto nevěděl co se děje okolo. Okolo byl prostor, na který se nedalo šáhnout a žádné emoce. Neživý prostor byl

tam, okolo nic živého. Najednou za sebou uslyšel hlasy. Celkem živý hovor, a proto se otočil, aby se podíval kdo to je. Nikoho neviděl a proto si pomyslel, že se mu asi zdálo. Když se hlasy ozvaly podruhé, ještě jednou se otočil, aby se podíval. Když opět nic neviděl, vzal hlasy jako realitu a dále se jimi nezabýval. Stejně nerozuměl tomu co si říkaly, takže se do hovoru ani zapojit nemohl, kdyby chtěl. "Možná, že by to bylo dost zajímavý", blesklo mu něco v tom stylu hlavou. Užíval si barev, vzpomněl si láhev s vodou a odešel po ní pátrat. Ve vstupní aule byla Vé. Přišla s ňákou partičkou lidí, seděli v gaučích, pili pivo a kouřili trávu. Dal si taky džointa a povídal Vé, že si ji pomatuje dokonce její jméno, ani nevypadala překvapeně, což ho mírně překvapilo, protože se s ní viděl jen jednou a myslel si, jak bude překvapená. Pamatuje si totiž jen málo jmen napoprvé, vždy je musí vidět několikrát a častěji. Vé byla jedna z mála výjimek, u nichž si dokázal vybavit jméno hnedka poprvé. Hodil obligátní společenskou řeč jak se má a tak nápodobně, po pár minutách se jí zeptal jestli nemá čistě náhodou něco zajímavého, vzal si co potřeboval a odešel. Vé je zvláštní bytost.

Dal něco přes půlku koláče a zbytek přenechal M. Měl celkem dobrou chuť a proto se přemístil zpět na parket. A začal tančit. Světlo rozhýbalo okolní prostor a lidé se mu začali pohybovat. Někteří jakoby ztratili vertikální synchronizaci v prostoru a někteří horizontální. Každý z nich byl ve velice jasných barvách jakoby "rozřezán" na jednotlivé tenoučké proužky, a sudé vrstvy byly jakoby o pár milimetrů (ale naprosto zřetelně) posunuty od lichých. Trošičku jako televize, jenž je špatně naladěna. Prošel tam M. Respektive jeho hlava přešla své tělo. Zamyslel se na tím, měl pocit strachu, ale posléze si opět uvědomil (vůbec pocit uvědomění si sebe sama a situace, byl ten pocit, který ho v některých situacích vracel zpět do stavu, ve kterém si dokázal užít to co viděl a co se dělo, protože nabyt názoru, že když si nebude své jednání řídit sám, bude jej řídit něco jiného). Proto se již s klidným tělem prohlédl M. celého od hlavy k patě. To co spatřil ho nesmírně překvapilo. M.-ova hlava byla spolu s nohama posunuta o tloušťku jeho trupu vpřed a trup jako by ho dobíhal. Napadlo ho, že je to děsně strašidelná představa, ale neskutečně zábavná. M. odešel. Tančil se zavřenýma očima a sledoval proud světla, který kmital na víčkách. Vytvářel užasně obrazce, které kupodivu nezmizely, když otevřel oči, ba naopak se k nim přidalo okolní prostředí. Lidé byli stále rozostřeni a měl pocit jako by se díval na televizi. Dostal žízeň, respektive si vzpomněl, že by se měl napít. Sehnul se pro vodu, protože měl pocit, že si ji položil k nohám. Byla tam a tak se jí pokusil sebrat. Rozplynula se mezi rukama, a tak si řekl, že se mu to asi zdálo a šel se podívat do rohu, jelikož si uvědomil, že ji tam viděl posledně. Byla tam a pokusil se ji zvednout. Ruka prošla lahví na prázdnou a nic v ní necítil. "Tak kde sem tu láhev nechal", blesklo mu hlavou. Pořádně se podíval, protože si myslel, že je uvidí. Bylo jich tam spousty, desítky lahví pohozených na zemi. Začal se pro ně shýbat a pokoušel se vzít jednu po druhé do ruky. Uvědomoval si, že má hodně malou šanci tímhle způsobem najít tu správnou lahev, ale děsně se bavil jen tím, že se prostě shýbal a rukama pátrat po té pravé lahvi. Když ho to přestalo bavit, sebral se a našel svoji láhev u bazénku. Chvilí tam poseděl, popovídal si s lidma, když tu si uvědomil, že jim nejspíše přerušil osobní rozhovor (no spíš si uvědomil, že přišel pro láhev) omluvil se, a odešel. Stavil se u Vé, chvíli tlachal a pak šel opět na parket (ani ne tak parket, spíše místo na tanec se strobákem). Dal si jointa se Z (Z byl do hraní naprosto zabrán, bylo vidět, že žije právě pro tu chvíli), který ho nakopl, že tělem proběhly záchvěvy pocitů, vyndal z brašny zelené pouzdro (zřejmě původně od disket), které mu daroval Rancid s ňákou ganjou a kochal se jím. Bylo z tmavě zeleného materiálu a poseté malými flitry. Strašně moc se mu líbilo a proto dal druhou půlku A. Pak objevil, že je užasně se koukat skrz něj na stroboskop. Všechny prudké záblesky zmizely a zůstalo pouze vlákno výbojky. Rozsvítilo se zeleným ohněm. Tanec ho začal zmáhat, proto si přinesl proutěné křesílko, dal ho přesně naproti Z a vychutnával si muziku. Připadal si jako šaman v transu. Pociťoval tu nesmírnou energii, která proplouvala jeho tělem jako voda, zanechávaje za sebou stopy příjemných kapek. Zaujali ho svíčky. Plamen začal kapat směrem vzhůru. Jako když padají kapky deště. Jedna po druhé, přesně za sebou. Po chvíli se proud kapek zahnul a začal kapat na jednu stranu stroboskopu. Uvědomil si, že v tu chvíli může se svým pozorováním dělat přesně to co chce on a ne to co chce zákon. Začal sledovat pouzdro svíčky a zkusil ho tvarovat. Plamen stále kapal vzhůru a on si uvědomil, že pouhou myšlenkou mění tvar nádoby s tuhým voskem. Podařilo se mu roztáhnout vršek a užít prostředek, takže dostal krásnou skleničku, naplněnou červeným světlem, ze které vykápával oheň. Seděl a chodil, stále mezi lidma. Podle hodinek se blížilo ráno a ubalil si jointa. Dal práska nejdříve Z., který se zarazil a začal koukat do prohnutého vyleštěného plechu na baru. Nejspíše viděl něco, co ho strašlivě zaujalo. Trvalo to řádnou chvíli, takže mu musel jointa vytrhnout z ruky, protože už skoro uhasl. Musel jej pořádně roztahat, takže mu do plic přišla řádná dávka omamného kouře, pak ho podal někomu, koho ještě nepotkal, ale vypadal sympaticky, takže se tím nezabýval. Dotyčný stál vedle M., který si taky dal práska. Tím bylo po jointu, protože shořel buď děsně rychle, nebo každej šlukoval jako šílenec. Koukal se na M. a pořád viděl svoje okolí rozostřeně, podíval se na hodinky a zjistil, že je už půl šesté. "To není možný", pomyslel si. Tělem pořád ještě pulsovala energie, ale vidění se pomalu vracelo do normálu. Šel do auly, kde si lehnul do gauče a polospal. Někdo přišel a začal říkat, že je tu hroznej smrad. Neměl ten pocit a odešel dovnitř, poslouchal muziku a usnul. Bylo osm, když se probudil, takže nemohl spát déle než hodinu. Chvilí si ještě popovídal se Z, rozloučil se, zaplatil a odešel na cestu domu. Do bytu dorazil kolem poledne, snědl oběd a chtěl si číst. Jenže najednou dorazila únava, a podle posledního času, který zaznamenal, byly dvě hodiny když usnul. Probuzení přišlo náhle, kolem desátý. Otevřel oči, oblékl se a vyrazil do krásného slunečního dne. Lítá všechno co má peří.

DRUHEJ APRÍL 02.04. 2001 15:37

Je ponděli. To sem si to takhle ráno čekal na nádraží a zaposlouchal se do zpěvu ptáčků. Nakonec z toho vyšlo, že to nebyl zpěv ptáčků, ale nýbž skřehotání nějakých dvou penzistů:

P1: To Franta byl kanec

P2: To jo

P1: Ten když to vzal, tak to udělal
P2: To jo
P1: Vzalo to s nim rychlej konec
P2: To ne
P1: No jo, a von byl ještě pedagogicky založenej
P2: To jo
P1: Všechno si to přesně náplanoval
P2: To jo
P1: A pak to vzalo takovej rychlej konec
P2: To jo
P1: To si takhle sednul k televizi a už nevstal
P2: No nepovídej.

Tak takhle nějak dost podobně to bylo, vim že mě to dost pobavilo.

Jo takže teďka ňaký zamyšlení nad dotazy čtenářů:

For Kox: No hele, zhulenej nebo zmaštěnej to nepíšu, protože když to píšu zhulenej tak z toho lezou divný věci.

Veškerou intelektuální činnost je potřeba vykonávat naprosto s čistým mozkiem, protože to je uplně nejlepší.

For BAF and Spol: Jo, někdo hacknul moje stránky, a taky nechápu co to bylo za debila, když musel haknout něco tak stupidního, jako je můj deníček. A nebo to byl takzvanej HAHA KER.

No, a zbytek si necham na zejtra.. :)))

Co když slunce svítí zeleně?

TŘETÍ APRÍL 03.04. 2001 15:53

Tak je to konečně tady. Úterý. Chtěl sem si koupit boty, ale co jsem udělal první průzkum, tak mě to pječně séře. Obešel sem pár šopů, a docela sem byl zděšenej jak sou ty boty drahý. No to by ani tak nevadilo, ale nepochopil sem, proč se musej dělat s hnusným designem. Buďto sou ve stylu disko/techno s takovejma děsně hnusnejma velkejma přezkama, že bych si musel připadat jako úchyl, anebo se zakončením, který mě silně připomíná kachní zobák (prostě boty seříznutý před špičkou). No taky je dost možný, že sem nepochopil co je tenhle rok IN a taxem OUT. Ale lepší je bejt OUT, protože IN bejvá obvykle filtrovaný. Jenže průser je, že si boty koupit musim, jelikož začíná bejt teplo a v zimních botách budou mé nožičky smrdět více než nestandardně. Jo, kdybych se na boty vysral, dal se na pokání a chodil bosky, to by bylo po problému. Jenže na našich ulicích bych asi dost brzo šlápnul do nějakýho psího howna (třeba zrovna do toho, co ukradli Pasoftovi z chodníku) a to já nerad. Nevim, jaký má kdo zkušenosti se šlapáním do howen na boso, ale tuhle zkušenost si rád odpustím, i když musí bejt dost psychedelická.

Dost lidí fascinuje postava HAHA kera, kerej mi haknul web. Možná, že (a to mě předtím nenapadlo) prostě chtěl jen pozorovat, co to se mnou udělá. Paxe mu to powedlo. Jenže, esli si myslel, že se díky tomuhle hacku stane slawnej, a třeba by z attrition.org zmirorovali web k sobě, tak to se pječně zmýlil. I když já bych z toho měl dost velkou radost. Takže teďka wo něčem jným.

Dost mě po ránu sere tak kosa, pára stoupá vod huby, ale odpoledne je děsný teplo. Takže to znamená nosit sebou celej šatník anebo se na to vysrat a jít ráno na lehko. Sem přemejšlel, že bych si zejtra vzal kraťasy, ale při mým štěstí bude kosa celej den a já se z toho pěkně woseru. Uvidíme ráno. Dneska dávaj předposlední díl seriálu Kingdom. Pokud se někdo díváte, tak můžu jen doporučit nezapomenout ubalit džojnta... :)))

Takovej counter je užitečná věc. Aspoň wím odkad' kdo přistupuje... :)))

Dneska BAF děsně machroval, že kdyby chtěl, tak ten muj komix uděla na dvacet kilo. No newim newim, ale já sem to teda zkusil a tady je výsledek. Takže pokud to někoho děsně zajímá může se podívat. [Toto je dvacet kilo velká verze](#). A myslím, že BAF není tak velká smažka, aby to dokázal přechroupat. No a paxe wopravil, a řekl, že dwěstě kilo f pohodě, tady musím uznat, že měl trošku pravdu, ale jen málo. [Dwěstě kilowá verze](#). No takže uznávám částečnou prohru, ale jen trochu. Protože, když se podíváte na tu dwěstěkilovou verzi, tag uvidíte, že PIKOCHU je rozwostřeny o trochu víc. A tak moc zase nesmaží, aby si zasloužilo něco tak krutýho, jako je rozwostření. A doufam, že oceníte, že jsem obrázky udělal jako linky a že se to zbytečně netahá. (Stačí, když si pomyslíte něco ve stylu "ještě, že toho debila nenapadlo to nalinkovat přímo do dokumentu.").

Za chvíli vyřáží do víru velkoměsta sxanět boty... Doufám, že se vrátím.

ee - BAF, VENTOR a možná i někdo inteligentní navíc ;-)

ŠTVRTEJ APRÍL 04.04. 2001 09:37

To máme ale aprílů, že????? A ještě aspoň takovejch 27 před náma.

Jo tak tohle platí na skynhýty: [Skinheti do školy](#).

Velká prdel je, že od pátku mám docela velkej rachot, musím si dávat dohromady nové zážitky a prožitky. Je to celkem dost těžký, protože někdy se souvislosti dost krutě hledají a nebo se vytvářejí takové, jaké by neměly být.

Problém je, že z textu lze dost těžko poznat, co člověk cítí. Vyjádřit vidění a slyšení není až tak složité (i když někteří tvrdí, že je to moc informací najednou), ale opravdu probrat si to, co se děje uvnitř, lze jedině s tím, kdo zažil a kdo je schopen poukázat na to, co je potřeba vzít za důležité a podstatné. Pokud někdo hledá jen hezký wobrázky, tak to se může dívat třeba na obrazy, jenže myslím, že jedinec, kterému nestačí klasickéj obrázek jako "hezkej obrázek" nemá právo experimentovat s látkami pozměňujícími lidské vnímání. Nevím jestli to právo mám já, ale už ste viděli třeba dalšího čas????? [Takže se mrkněte sem](#) a nebo [tuhle je ještě lepší](#). Není ta jeho imaginace naprosto fascinující?????

Přeložil sem nowej kernel, takže du rebootovat a nakonfigurowat. Takže to je pro dnešek fše... Fši...

Teď tady straším já.

PÁTEJ APRÍL 05.04. 2001 09:31

Je pátej apríl, ale není pátek. To je potřeba si uvědomit. Ve chvíli, kdy si uvědomíte souvislosti řeknete, že by měl bejt dneska pátek. Jenže von není. I když je pátej apríl. Šestej apríl bude v pátek, neměl by se teda ten den menovat šestek? To je fakt blbost, co mě tedka napadla. Kdyby se dny menovali podle toho kolikátýho je. Například Prvník, Druhnik, Třetnik, Čtvrtnik, Pátnik, Šestek, Sedmik, Osmik, Devátek, Desátnik, Jedenáctek, Dvanáctek, Třináctnik, Štrnáctnik, Patnáctnik, Šestnáctník, Sedmnáctek, Osmnáctek, Devatenáctek, Dvacátek, Dvacátnikprvník, Dvacátnikdruhnik, Dvacátniktřetik, Dvacátnikčtvrtnik, Dvacátnikpátnik, Dvacátekšestek, Dvacátekšedmik, Dvacátekosmák, Dvacátekdevítka, Třícítka, Třícítkaprvá, Třícítkadruhek. Jo, přesně tak, kvůli zmatení lidi, by se nejmenovali podle předem zvoleného systému, ale tak říkajíc "jak to nákej debil vymyslel", aby se měla děcka ve škole co učit. A co kdyby se to ještě zkomplikovalo rokama, roky by se nepočítali, ale pojmenovávali. Něco jako v Číně, třeba rok džojnta, rok héra, rok ekstošek, rok fajfky, rok lejna, rok nasrat. A policie by se menovala polycie. Btw. už to někoho napadla otázka, proč se, kurwa, policie nemenuje polycie???? (a nemám teďka na mysli variantu od "polis" - starořeckých měst, je vám to doufám jasný) Když je něčeho hodně taxe k tomu dává poly. Takže policie je vlastně poly cie. Což by znamenalo, že je to hodně CIE. Otázka je, co to je CIE?? Asi náká blbost. Však se taký říká "zastavili nás cajti, a xtěli šota". Tudížto z toho vyplívá, že CIE je náká blbost, kdo kdy viděl, aby po vás CIE chtělo šota. No si to představte, jde si takhle po ulici a najednou koho nepotkáte. CIE. Jde proti vám, a když vás míjí, se zeptá "Hele, nazdar, nedáš mi šota?". No newim, jak kdo jinej, ale já bych byl vcelku dost vyděšeněj. Asi bych si říkal, že to s tím hulením nemám naprosto vůbec přehánět. Vona je vůbec spousta nelogickéjch záležitostí. Co takový vyměšování. Celej den si spokojeně žerete, snažíte se, aby vám to chutnalo a bylo dobře po těle. No a pak to přijde. Jednou dvakrát za den (nebo podle zdravotní situace každějch půl hodky) musíte jít do hajzlu. A tak tam sedíte, přemejšlíte no a na závěr je z toho hovno. Nic podstatnějšího než pouhopouhé hovno. Největší průser je (kromě toho, že vyserete hovno), že takový hovno je v záchodě celkem bezcený. Klidně ho spláchnete a ani se nad ním nezamyslíte. No mezi náma, kdo by se zamejšlej nad hovnem. (Teda snad kromě mě). Ale vemte si to takhle. Kdybyste to hovno udělali třeba v čekárně na nádraží v pravý poledne. Hnedka by to mělo úplně jinej rozměr. Minimálně by si vás někdo všimnul a určitě by měl fakt hodně blbý hlášky. Tomu by se možná dalo zabránit kouzelnou větou "Ja češky nerosomesím.". Pak byste mohli klidně srát na nadraží, dokud by vás neodvedlo CIE. Takže sme u toho, tím nechci říci, že CIE je na stejný úrovni, to vůbec ne, ale mohlo by někoho napadnout, že sem to tak myslel, jako hovno, ale de vo to, že CIE je stejná blbost, jako se vysrat v čekárně na nádraží v pravý poledne.

Nebo si vemte takovou baterku. Vy se k ní snažíte připájet dva posraný drátky, a ta svině vám vybuchne do ksichtu, jako by se nehulilo. Takovou péči jí věnujete, chladíte, vybíráte dva extra drátky, krásný měděný, použijete mikropáječku. No a ta svině se vám vodvděčí tím, že prostě sprostě vybuchne nebohému studentovi do ksichtu. Kdyby to aspoň bylo do vočí. To by byla podívaná. K popukání, spíš k pláči. Taky věc k zamyšlení. Jak se kyselinou v očích postiženej občan dívá na to, že má kyselinu ve vočích? Je mu to k smíchu nebo spíš k pláči?? Může se vůbec dívat? A jak dlouho se dívá? Problém s jednoduchým důsledkem má najednou spoustu otázek. Ještě stojí za zamyšlení, co je tady důsledek. Důsledek je to, že máte kyselinu ve vočích, jejož příčina byla, že vám někdo jentak z prdele chrstnul trochu vostrý H₂SO₄ do ksichtu. Jednoduchá příčina, jednoduchý důsledek a přeci je kolem něj spousta otázek. Takovejch příčin a důsledků by se našlo hodně (určitě úkol hodný Pasafta ;)) Mě opět napadá akorát "Již staří Římané". Již staří Římané, když se zhulili věděli, že příčina je jednoduchá. Prostě si ubalili špeka a čehož důsledek byl, že hučeli. A někteří to dohučeli dost daleko. Například taková Atlantida, to je klasickéj případ halucinací. Pravděpodobně to nebylo po hulení. To by nebylo tak hustý, ale spíš bych si typl na houbičky. Prostě náká starořímská smažka byla na houbičkovým tripu a viděla město veliké, jejož sláva hvězd se dotýká. Ano, není vám to povědomé?? Přesně tak, smažka Libuše, ještě teďka, když si vzpomenu na její líčení jaxe kouká ze skály někam směrem východu slunce a sleduje město v oparu, se mnou oťrese vzpomínka na dětství, kdy jsem naprosto nechápal jak to dokázala. Dneska je mi to už úplně jasný. Může za to Přemysl Oráč, kterej donesl Libuši buďto náký dobrý normadský hulení nebo houby. Typl bych si Křemílky a Vochoňurky. To se to pak na houbičkovým tripu věští. To na psychedeliku dokáže skoro každěj.

Co takovej screenshot, lidově zvaný "skrýňšot". Někdo si pomyslí, že by to mohlo bejt sejmutí obrazovky počítače do statického obrázku. Někdy to tak bývá. Jenže si teďka představte, že byste dávali obrazovce šota. Si to takhle sedíte v práci, daváte si džojnta a najednou obrazovka promluví "Hele, nemůžeš mi dát šota?". Takže dotyčnej jůzr si nejspíš pomyslí, kurwa to je fakt nákej dobrej model, vrazí zbytek špeka do tlamy, předkloní se k obrazovce (ideálně náká sedumnáctka) a dá jí šota. No a prostě co džojnt nechťel, najednou vleze do kanclu šéf, a vidí vás jak daváte obrazovce šota. Nemyslíte, že by byl přeqapen?? Jo a jak byste mu to vysvětlili. Že si daváte v pracovní době džojnta a monitor si řek vo šota. Vám by to asi zvláštní nepřipadalo, ale mám takovej divnej pocit, že by si váš šéf myslel, že ste náký zhulený, což zaručeně nemůže bejt pravda, protože kdo by si dovolil dávat si džojnta v práci. Úplně nejlíp by

to vygradovalo, kdyby monitor před tím vaším šéfem zvapakoval prosbu o skrýn šota. To by znamenalo, že zhuřej je šéf a ne vy. A to by vám dalo právo bejt zhuřej v práci furt.

Nebo takový berle. Spousta lidí používá berle. Samozřejmě, že proto mají svoje důvody, o tom nehodlám přemejšlet. Ale co kdyby ste si takhle štrádovali domů a najednou se stali svědky této scény. Dva postarší panové zaklesnutí v berličkách na sebe řvou sprostá slova "ty mrzáku starej!", "já nejsem mrzák, ty kříple", "sundej si ty berle, ať ti můžu jednu šlehnout", "ani hovno". No pak by jeden vytáhl starou rukavici, co ji používá na prohrabování popelnic, a praštil s ní toho druhýho přes ksicht, až by na něm zůstala šmouha po starým másle. Samozřejmě, že by to nezůstalo bez odezvy a postižený by zařval "braň se srabe", a dali se do šermu s těma svejma berlema. Šavlovali by se děsně dlouho, jedna rána sem, druhá tám, výpad, úpad, západ, první přihlížející dostal mrdu přes rypák "kurwa, to bolí, kde mám voko, nevidím, pomóóó", ozývalo by se cinkání rozviklanejch umělejch kyčelních kloubů, sestřičky by nestíhali pobíhat s kapačkama, který sou připojený k těm dvěma bojovníkům. No prostě rachot jaxvině. Pak by ten uražený padl, řekl by "kurwa, já to vzdávám, fakt už nemůžu", sundal by si berle, vyhrnul rukáv a ten druhej borec by mu šlehnul héro.

Defuckto to neni o ničem jiném, než nechat plynout myšlenky z mozku ven, pokud možno bez jakékoliv cenzury, tzn. nechat je v surově syrovém stavu. Ať si potencionální čtenář myslí, že mi jeblo.

Takže pro změnu po dlouhé době opět romantická báseň:

Dneska ráno na nádraží,
sáhnul sem ji do záňadří.
Asi to byl omyl,
prej sem ňákej úchyl.
Řvala na celý kolo,
dyk se tak moc nestalo.
Proč to nevím,
nikomu to nepovím.

Tak a čtenář má o čem přemýšlet. A aby se mu myslelo lépe, tak může na rybách. Když dete na ryby, parádně se uklidněte. A jestli nevíte, jaxe při takovým lovu ryb uklidnit, mam tu jeden návod od přtele:

grejt..... megmet je co???? :)))

Zpráva od (CENSORED)
Thu Apr 5 09:45:40 2001 [----]

K cemu se to presne poyuiva, to uz nevím, na mereni yemního odporu, hromosvodu a tak asi. Kaydopadne to generuje vszoke napeti (nejmene 500V vyse) ale temer nulovz proud. Takze cloveka to nezabije, ani ty 2KV, ale da mu to peknu fusku. PS: Ale dobre se s tim lovz ryby. Hodis dva draty do vody dostaečne daleko od sebe. Zatocis klickou, ryby mezi temi draty o okoli to omraci a pak je jen sesbiras (ale neni to povoleny zpusob rybolovu :-)))))

Pak, že neexistujou způsoby jak něco ulovit. Ať žije elektrický proud, střídavý, střídavý, prostě elektrický proud. Vcelku by mě zajímalo, co by se stalo, kdyby se ty dva dráty hodily do masového hrobu.

Z hrůzou v očích zjišťuju, že v naší zemi je špatná INFORMOVANOST. Pak to podle toho vypadá, lidi si nechávají vymejvat mozky debilnima novinama, debilnima televizema a debilnima politikama. Když si s někým povídám, a říkám mu "Ty wole, sme byli před měsícem na horách, bylo nás tam šest a měli sme velkého suda. Taxme byli celý tři dny našrot", tak většinou odpověď je "No to muselo bejt boží, já už sem takhle dlouho vykalenej nebyl." nebo něco podobného v obdivným stylu. Jenže průser nastane, když někomu povím, že si dám dwakrát, třikrát za rok tripa nebo jednu dvě extáze a že mi to vyloženě sedlo, výtečnej zážitek, skvělý halušky a spousta nových nových informaci připravených k dlouhodobému zpracování, tak dotyčný (pokud není dobře informován) obvykle zareaguje divným pohledem (ideálně nic neřekne) nebo "ty ses ale debil", "bacha ať do toho nepadnes", "už tě nechci vidět" (v nejhorším případě). Tohle je důsledek, špatné politiky, naslouchání blbejm politikům a blbejm novinářům. Jenže to je se vším, Bush v Americe řekl, že sere na dohody o životním prostředí, je to důsledek toho, že je blbej, neinformovanej a zmatenej z toho, že je president. Graffity - když se ho většina bojí, přijde většina v parlamentu a vytvoří nový speciální zákon, který nerozlišuje, jaké plochy byly posprejovány, proč a jak. I když stávající zákony naprosto postačují, jak málo je třeba k jejich dodržování a řízení se jimi. Někdy mám pocit, že prostě pár IDIOTŮ se bojí ohně, a tak vydaj zákon, že je oheň studenej. A opět neřeší problém, jen ho odsunou do pozadí.

Takže opět k něčemu více veselejšímu. Opět se zamyslím nad dnešním tiskem:

Takže je otázka co dotyčný ministr Březina se svojí rukou dělá. Buď si honí péro nebo balí džojnta. Já jsem pro džojnta, ale Blesk odhalil, že si mastí péro. A co na to tedy dnešní tisk?

Ale pane mistře, co ta ruka?

Praha(hero, koks) - KONEČNĚ MÁME VE VLÁDĚ CHLAPA CO SI MASTÍ PÉRO I V PRACOVNÍ DOBĚ NEBO SI JEN POTAJÍ BALÍ DŽOJNTA?! To se nese poslaneckou sněmovnou. Ministr Karel Březina (29) si svou láskou k marihuaně a sexuálními apetitem k velmi konzervní spisovatelce Báře Nesvadbové (26) vysloužil obdivné pohledy poslanců a uznání vládního kabinetu. "Vy jste sexuální maniak," ocenilo prý na pauze s džojntem samo jeho Výsost, Předseda sociálnědemokratické vlády, zástupce boha na zemi, Nejvyšší splozenec Všech Spojených Sil Pekelných, AI Koholik Miloš

Zeman.

Ale to nevysvětluje záhadu ruky. Bujný ministr nelení a hulí oč může. Blesku se dokonce podařilo šéfa Úřadu vlády přistihnout, jak přímo při jednání náruživě prožívá jeden z telefonátů. Na dotaz našeho novináře jestli si může rozhovor taky poslechnout, řekl že jo. Na otázku jestli si taky během rozhovoru taky tak pječně vymastil péro, Březina řekl "sem si ty debile brko nehonil, jenom sem balil špeka v kapse, protože kurwa když druhou rukou telefonuju, tak to jednou de dost blbě." Načež se našemu reporterovi dostalo vysvětlení, že marihuana slouží v malých dávkách jako silné afrodisiakum. A Bára? Ta si se svým milence prý volá ráda a hlavně často. Poté co Blesk zveřejnil informace, že milá kráva Bára je závislá na marihuaně, je časté telefonování vysvětleno. Karel Březina je DÝLER na nejvyšším postě! To rozpoutalo na české politické scéně doslova bouři dohadů. "Jak dlouho už Březina trávu prodává?" "Skutečně si Bára marihuanu píchá?" "Není to čistě náhodou láska?" "Nebo je to opoziční smlouva v praksi a legální způsob jak zásobovat ODS qalitním holandským hulením?", narážel zezadu dokonce jeden z poslanců do Bary na sjezdu ODS. Blesku se navíc podařilo zjistit hned několik velmi intimních podrobností o obou aktérech. Březina ho má prej velkýho asi 45centimetrů a je schopen ubalit špeka za 13sekund. Bára ji má zrzavou a neholí si ji (kurwa, to sem věděl už dávno). Ministr dojíždí na ekstoškách denně v jejím bytě. "Dávají si spolu večer v italský restauraci v Praze 7 každej půlku zelenýho jablíčka nosem, on si dělá trubičku z pětitisicovky, kterou pak hodí hostům pod nohy a s úsměvem na xitě pozoruje jaxe o ní všichni perou," prozradil včera jeden ze známých dýlerů v restauraci.

Telefonáty a textové zprávy se prý nedají ani spočítat. Blesku se podařilo několik zpráv odposlechnout:

"Ahoj broučku. Máš nějaký hulení?"

"Ne, ale mám super ekstošky, dáme večer lajnu?"

"To víš, že jo ty můj kocourku. Pak ti ho pječně vyhulím."

"Ani howno, pječně za tu tabletu zaplatíš a džojnta puknu sám."

"Taxe nerozčiluj, ale wiš, že to mám ráda a že to KURWA potřebuju nutně."

"Oukej, já se večer stavím".

"Karel je na mě strašně hodný, milý a je to opora," přiznala sama spisovatelka. Společně už také navštívili diskotéku. "Bára ale netančila, protože si hučela jaxvině na pěti papírech," vysvětlil Březina, který přiznal, že za svůj život měl 3000 až 3500 ekstošek.

Můj názor je jednoznačný, Březina je prostě pohodář, hodně a často si rád zapíchá a dobrý hulení mu taky vůbec nevadí. No myslím, že by to mohlo jako dnešní výhul stačit. Takže hezkej den a žádnéj spěch.

Myslíte, že sem blázen?

ŠESTEJ APRÍL 06.04. 2001 11:15

Kurwa, pátek, zase svátek, každej tejden. No není to úžasný??? Včera si BAF stěžoval, že poslední update měl asi vo 135písmenek víc. Tudíž to znamená, že to nedokázal přečíst. Prej to mám zformátovat, ale to by ztratilo ten speciální uměleckej dyzajn. Super, je že za umění se dá prohlásit úplně jakákoliv blbost. Třeba takový koleje, ad absurdum je to industriální umění. A to ještě užité. Nejsem si však jistej, jestli stavitelé železnic přemejšlejší na krásou svých nově položených "tyč". Asi nejspíš ne. Největší umění na tom celým je, že to funguje. To se musí umět. Umění je například schopnost, zamyslet se nad využitím předmětům. Vemte si takovou propisovačku.

(ODSTAVEC QŮLI BAFOVĚ NESCHOPNOSTI ORIENTOVAT SE VE SLOŽITĚM TEXTU - A TO SE ŽIVÍ PŘEPISOVÁNÍM DOKUMENTU ZE ŠKVARK-YKS-PRASU DO MIKROCHROCHT WORMU) Každý den milióny lidí používá propisovačku. Většinou ke psaní a nikoho ani nenapadne, že by se s ní dalo dělat mnohem více (kromě úchylů - a o tom tu bude řeč). Představte si, že propisovačkou píšete. Najednou přijde NIRVANA a s ní i osvětlení (nebo Kurt Kobain na héráku). V tom jasném krátkém okamžiku vám to dojde. "PROPISOVAČKA! A já blbec s ní píšou, že se já kurwa stará vytahaná nestydím takovej boží dar používat k něčemu tak přízemnímu, jako je psaní na papír." A začnete se s ní šťourat v nose. Takže je tu první využití. Tak JÁ TO TEDA ZKUSÍM (hownem se dusím):

K čemu fšemu lze použít obyčejnou propisovačku:

- 1) Můžete se s ní šťourat v nose
- 2) Můžete se s ní šťourat v uchu
- 3) Můžete se s ní šťourat ve druhém uchu
- 4) Můžete se s ní šťourat ve středním uchu
- 5) Můžete se s ní šťourat v ústech
- 6) Můžete si ji strčit do krku a vyvolat dávení
- 7) Můžete ji polikat
- 8) Můžete si ji strčit do řiti
- 9) Můžete si vrazit do ruky

- 10) Můžete se s ní bodnou do chodidla
- 11) Můžete se s ní bodnou do stehna.
- 12) Bodnutí se do slabin může být velice zábavné a příjemně bolestivé
- 13) Bodnutí se do oka může potěšit
- 14) Probodnutí si plic vám může ušetřit spoustu starostí s dýcháním
- 15) Bodnutí se do srdce vám může ušetřit spoustu času
- 16) Můžete se s ní někomu šťourat v nose
- 17) Můžete se s ní někomu šťourat v uchu
- 18) Můžete se s ní někomu šťourat v druhém uchu
- 19) Můžete se s ní někomu šťourat ve středním uchu
- 20) Můžete se s ní někomu šťourat v ústech
- 21) Můžete ji někomu strčit do krku a vyvolat mu tím dávení
- 22) Můžete někoho donutit ji spolknout
- 23) Můžete ji někomu strčit do řiti
- 24) Můžete ji někomu vrazit do ruky
- 25) Můžete s ní někoho bodnout do chodidla
- 26) Můžete s ní někoho bodnout do stehna
- 27) Zabodnutí propisovačky do cizích slabin může být velice zábavné a pro dotyčného příjemně bolestivé
- 28) Bodnutí do cizího oka může potěšit
- 29) Probudnutí cizích plic může dotyčnému ušetřit spoustu starostí s dýcháním
- 30) Bodnutí do cizího srdce může dotyčnému ušetřit spoustu času.

Ptáci sou taky pječný smažky. Lítaj na peří.

DEVÁTEJ APRÍL 09.04. 2001 14:07

"PRÁVĚ SEM SE VYZVRÁTIL NA HRADĚ", řekl původně soudruh Klement "Karel Gott" Wald. Jenže jaxi dějiny tomu chtěli, aby se mezi lidem neslo, že se z hradu vrátil. No a takhle to dopadlo. Sme tam, kde sme. Měl sem super weekend, potkal sem zajímavýho člověka, takže sem si zase hučel jak piliňáky (aneb jak by řekl klasik, jaxvině). A vzhledem k tomu, že chci jít za chvíli domů a mám spoustu nápadů haúú haúú haúúúú, jaxi zvednout naláádúúúúú (bože, jak je ten olympyk blbá kapela, jo holt naše správčová pankáče nemá ráda), tag napíšu něco dlouhýho až zejtra. Pondělí bych zakázal. Travička se zelená a roste, chtěl bych aby mě jednou vyrostlo konečně něco ultra-mega-giga-piko-smrtelně qalitního. No prostě, kurwa, nákej regulérní skaňour.

Dcera bývalého amerického prezidenta a porno magnáta a divoké noci s alkoholem NEW KOKOT. (Eric, Keny, ALF) - Je čas na změnu, řekl si cérerčka emrického prezidenta a bývalého porno krále Billa "PennysMarket" Clintona (54cm out) Chelsea (21cm in). Studium na prestižní Stan a Formulové univerzitě nechala za hlavou a vyrazila si v doprovodu dvou kamarádek a šesti bodygárdů do proslulého lyžařského střediska Aspen v Kolorádě. Lyže ovšem někde nechala stát, protože kalili už cestou ve vlaku a za boha si nemohla vzpomenout, esli je nechala doma a nebo někde na nádraží, když si dávali piwo na stojáka. Někteří svědci tvrdí, že "pila jako duha", přičemž duhové efekty byly způsobeny nadměrným kouřením kalifornského skanku.

V Klintonově klanu je sice lyžování oblíbená výmluva, když se někdo chce vykalit našrot, ovšem Chelsea nikterak nelákalo jít si zapíchat se svým otcem. Podle informací amerického magazínu "The Big Pig" tráví čas vymetáním barů a hulení z těch nejluksusnějších částí Bílého domu. "Pila jako bezedná, vůbec sem jí nestíhal." řekl, ještě úplně našrot, zdroj listu. "V jednom Billard Cafe si sedla, ubalila špeka a obejdávala si jeden drink za druhým. Vždycky jenom kývla na obsluhu a zaskřehovala: Ještě kurwa ty stofkový papírky, bejby," uvádí očitý zhulenec.

Nejméně 15pif a deset špeků si Chelsea a její společnost objednala v "Aspen Billiards". V zářivě rudém triču bez rukávu, černé miniskukni a vysokých podpatcích ukazovala všem svou novou kěrku. Na levé paži má Charlieho Chaplina a na pravačce Královnu Viktorii. A kalila tak dlouho, dokud nespádla z barový stoličky. V tom okamžiku zakročili bodygárdi a museli ji na židli držet.

"Nemůžu uvěřit, že se jedeš opjjet do sportovního střediska," hystericky křičela její matka. "Chováš se jako nějaká pitomá holywúdská hvězda a né jako céra bývalýho pornokrále. Ti nestačej ty hauz párty, co každéj měsíc pořádáš v bílým domě? Chudák Bush, víš jak z toho má hlavu v prdeli????!!!! A to sem se dozvěděla, že mu nákej debil dal do pýwa deset papírů a won si pak pječně hučel a zrušil náký posraný smlouvy z Kjóta a xce těžit ropu na Aljašce. Fakt seš hrozná koza, máš štrnáct dní bez hulča." No prostě stará Klintonová z toho byla na špeka a starej Klinton musel jet naštívít Moniku.

Komu se nelení, ten má hulení.

DESÁTEJ APRÍL 10.04.2001 13:15

Sem chtěl ráno zaspát, jenže ve chvíli kdy sem si přeřídil na tydlfónu budíček, se mi začalo chtít strašně chcát. Takže procházka po studené chodbě mě probudila natolik, že už se mi nechtělo posleze spát. I proto sem vyrazil na cestu do wesmíru. (Právě zvoní telefon a já ho nezved. Hééééééééč, ať to byl kdokolif, měl smůlu).

Ve vlaku sem odmlouval starému člověku. Já se tak strašně stydím, ale prdel byla veliká. Jezdím totiž ráno ryxlíkem a na stojáka, protože je v něm děsnej náwal. Takže sme tak stáli a před zastávkou se začal soukat ven nějaký dūxodce. Taxem mu říkal, že ať se necpe, že vystupujem všichni a won se začal vymlouvat, že spěchá na spoj a že já du jen do školy. No fšimněte si jednoho, jak mě svým TŘETÍM zrakem (samozřejmě, že vycvičeným bedlivým sledováním TV NOVA) prokoukl a hnedka zjistil, že du školy. A bylo na něm vidět, že si myslel něco ve smyslu "Kurwa, ta dnešní mládež, je ale nevyxovaná, voni na tý nově to říkaj dobře. Na tom xixtu je vidět, že si myslí, že sem hnusnej dūxodce a že by stálo za to mě okrást." No samozřejmě, že já si myslel "To jsou ti dnešní dūxodci, fšude se musej zbytečně cpát. Toho bych nemohl vokrátst i kdyby mu z kapes padali tisícofky." Největší legrace přišla na závěr. Milý starý pán se postavil ke dveřím, předpokládaje, že bude vystupovat jako první. Jó, jenže kdyby nebyl debil, tak by dal na zkušenou mládež, co na rozdíl vod něj jezdí každéj den poctivě do školy, tág by věděl, že vzhledem k výluce, vlak staví u jiného nástupiště. No fcelku sem se dóóost pobavil. I přesto, že do školy chodím z jinejch, méně prozaičtějších, důvodů.

Dneska sem toho zase chtěl strašně moc napsat, jenže jaxi evil internet tomu chtěl, abych se zabejval něčím důležitějším a .... Hm. prostě důležitějším.

Ale abych nikoho newošidil, tag dneska zase trochu zabrousíme českém internetu. Minule byly nářezový stránky kontaktérů s ufonama, dneska se podíváme na psychoelektronky.

ZHULENÍ SE NA DÁLKU

Pomocí této fotografie se můžete přiladit ke zhulení psychoelektronka Tomáše Haše každou sobotu od 21:00 po dobu pjeti hodin.

POHODLNĚ SE USAĎTE... UBALTE SI ŠPEKA... VYSÍLÁME...

Takže za tohle může [Duchovní univerzita kzblití](#). Takže zhouknem jejich teorii kruhů a jointů.

Již dlouhou dobu se architektura džojntů ježí rohy a trojúhelníky. Moderní džojnti opouštějí symetrii. Hmota hašiše tak kopíruje lidské ruce. V dnešní době potřebujeme především hulit, ve větší harmonii s řádem přírody. Tato přirozená touha dala vzniknout projektům bioelektronkových džojntů, které vám tímto představujeme. Při vývoji byla zohledněna jak hlediska hmotná, tak i bioelektronkový názor promítnutý do poměru tvarů džojnta tak, aby silové prostředí bylo co nejhodnější. Každý džojnt vyzařuje do svého okolí hulení a tím jej ovlivňuje. Tyto poznatky vycházejí z prastaré vědy "geojointomancie".

Zde, víc než kde jinde platí, kdo balí džojnta, balí džojnty po celý život. Proto se vyplácí kriticky a dobře zhodnotit vlastnosti použitých materiálů. Jednou z nejlepších možností jsou papírky LIASMOKE - lehké ekologicky čisté papírky vyráběné exploatací přírodních černých dř. Jsou odolné vůči kataklyzmatickým vlivům, mají vynikající tepelně i zvukově izolační vlastnosti, malou hmotnost, vysokou životost. Jsou vyvinuty tak, aby vysledný džojnt měl kruhovou základnu.

KRUH - SYMBOL NEKONEČNĚ SQĚLÉHO DŽOJNTA

- * Pocit bezpečí
- * Celodení průsvit
- * Velký úhel k pohledu na džojnta
- * Kruh je nejkratší cestou jak džojnta vyhulit

- * Žádná koncentrace zoufalců v rozích
- * Vyšší bezpečnost při náhlém zamotání hlavy
- * Kruhová obrana
- * Lečivý syndrom
- * Džojnty zářiče. Dokolečka ozáří fšechny lidi štěstím a pohodou.

Si spad z tyčinky Mars?

JEDENÁCTEJ APRÍL 11.04.2001 11:11

No kurwa, to je hitů, to je hitů. Od fčerejška jenom jeden. Takže EXTRA SPECIAL GREETZ GOES TO: Dimi. Tj. díkec za ten jeden hit dneska ráno.

Haló haló,
proč je koček málo?
A tak kňučim jako hrom,
ať je koček mylyjón.

To byl jeden z mých úletů. Zrovna dneska ráno sem dostal mejla od Radka.XTC, že si taky dělá web. Tag doufám, že to bude něco stejně úchylnýho jako je to moje. I když já sem největší úchyl na světě. Většiho wola už bejt nemůže. No možná, že jo. Ale když mě tak napadá, viděli ste někdy vola nebo krávu aby fetovali něco jinýho než trávu? Když si představím, že na louce stojí kráva s volem a dohadujou se esli si to héro vykouřej nebo šlehnout, tak to ve mě naprosto vůbec žádnou reakci nevyvolá.

Kdyby třeba vyhýbkář, sjetej na piku, začal trpět stíhou, že po něm dou plný vagóny a chtěj se na něj vysypat. A von by se jim snažil zábranit tím, že by jako šílenec mačkal ty tlačítka co se jima přehazujou ty posraný vyhýbky. Na venek by nebylo nic vidět, akorát, kdyby se někdo podíval na kolejiště, tak by spatřil, jaxe strašně rychle překlápěj takový ty žlutočerný tyčky se zátěží na konci. Což by asi v dotýčném vyvolalo otázky, jestli se náhodou někdo neposral. Jenže nikoho by nenapadlo, že mistr vyhýbkář si hučí na peří a má úplně jiný starosti. Kdyby šel svědek události za přednostou stanice a ten by seděl za stolem a hrál s modely vláčeků. Bohužel by zase nikdo, kromě vyhýbkáře samozřejmě, netušil, že milej výpravčí si hučí na ekstoškách a tudížto mu ty vláčky připadaj děsně něžný a rozkošný. Ještě, aby tak troubili a kouřilo se jim z komínka.

Tak by přednosta jezdil s tím vláčkem a dělal by "Š š š š š, jede vláček kolejáček, š š š š š je to vláček motoráček, š š š š š." a v tu ránu by zbystřil koutkem své rozšířené zornice toho nezvaného hosta: "Čehož si žádáš, ó mocný?". *Nějaxe vám divně přepínaj vyhýbky.* Přičemž by naprosto netušil, že výpravčí si taky hučí a won by zase nevěděl, která bije, páčto podle jeho názoru mu jeho jediný vyhýbka fungovala dobře. Takže by si domyslel, že nezvaný host si taky hučí, a že prostě jen prudí.

Budeme pokračovat v návštěvách psychedelických stránek. Dneska se zase otru o kontaktéry, protože jejich myšlení je pro mě naprosto fascinující a nepochopitelné. Skrývá spoustu tajemství. Chtěl bych upozornit, že následující text jsem NEPSAL JÁ, i když by to tak mohlo vypadat.

LIDÉ Z VESMÍRU JIŽ EJAKUOVALI ČÁST ZVÍŘAT, TAKÉ VĚTŠINU VRABCŮ !!!

Vesmírní lidé mají rádi český humor a milují večerníček O Krtečkovi.

Zemi čeká katastrofa, při níž bude pětina lidí zachráněna mimozemšťany

Planeta Země je nyní v krizi a hrozí jí katastrofa. Od ní nás mohou zachránit vesmírní lidé. Ti v případě potřeby přiletí v obrovských kosmických lodích, menšinu lidstva zachrání a Zemi očistí od zla a všeho záporného. To tvrdí kontaktér se zástupcem mimozemské civilizace Aštarem Šeranem Ivo Benda.

Znečištění vibracemi

Podle Bendy je situace na planetě Zemi velmi vážná a velké evakuační lodě tvaru disku o průměru několika kilometrů se připravují na případnou evakuaci. "Planeta Země je znečištěna hrubými vibracemi, které vznikají z negativního myšlení. To je vyvoláno špatným životním stylem, životosprávou, nenávisí a podobnými negativními jevy. Lidé s hrubou vibrací bývají snadněji postižitelní, mají více starostí, nemocí a nehod. Hrubé vibrace ve velkém množství působí na planetu Zemi, která se pochopitelně brání. Situace je natolik vážná, že přátelé z vesmíru, kteří situaci sledují, varují před katastrofou," tvrdí Benda.

Pozitivní myšlení

Menší katastrofy, například povodně a zemětřesení, jsou prvními pokusy Země očistit se od neřádů. Podle kontaktéra Bendy by pak mohlo následovat zničení kontinentů a vznik nových, které by měly vystoupit z moře. Jedinou záchranou před katastrofou je přeorientování lidí na pozitivní myšlení a konání dobra. V případě zániku Země prý podle Bendy zachrání pětina obyvatel jiní dobří mimozemšťané ve svých záchranných lodích připravených už nyní kolem naší

planety. "O tom, kdo bude zachráněn, rozhodnou vesmírní lidé podle vibrací každého člověka. Děti do deseti let vezmou na své lodě všechny, protože jsou ještě duševně čisti," tvrdí na základě svých kontaktů s mimozemskými lidmi Benda.

Kontakty s mimozemšťany

Kontakty s mimozemšťany udržuje v současné době kolem tří set tisíc lidí. Kontaktery však mohou být všichni, kteří splňují desatero podmínek spojení. Žít láskyplným a spořádaným životem, nepít alkohol, nekouřit. Milovat všechny lidi kolem sebe, přírodu a zvířata. Nejíst maso (zvířata umírají hrubým násilím, které vyvolává hrubou vibraci). Zlikvidovat literaturu, ve které se objevuje násilí, hrubost, válečná tematika. Nemít přebytečný majetek, nelpět na materiálních hodnotách. Ignorovat politiku (je plná podvodů a násilí). Pomáhat lidem v nouzi. Pracovat pro lidi (šřit dál tyto informace). Neublížovat jiným stvořením, umět odpouštět (jinak se v člověku udržuje negativní energie).

Jací vlastně jsou

Mimozemšťané podle Bendy milují českou zemi, její občany, literaturu, hudbu i divadlo (americkou prý zcela zavrhnou), Podle kontaktéra se vesmírným lidem prý velmi líbí náš humor a večerníček O Krtečkovi. Benda dále tvrdí, že vesmírní lidé jsou stále mezi námi, ale nejsou vidět. Jsou v jiné frekvenci světla a ovlivňují nás svými vibracemi. Nemohou se zatím zhmotnit. "Až přijde čas, vesmírní lidé si obléknou vhodné tělo a budou mezi námi. Začnou se objevovat v médiích a budou nám nenásilnou formou zpráv dávat informace o odvrácení katastrofy." tvrdí kontaktér Ivo Benda, který pořádá na toto téma přednášky po celé republice.

Podle materiálů z přednášek I. Bendy zpracovala (pm)

PROSBA STVOŘITELE NAŠEHO A PŘÁTEL Z VESMÍRU O KONTAKT V TV, ABYCHOM UMOŽNILI VYSTOUPIT NAŠIM PŘÁTELŮM Z VESMÍRU - AŠTAROVI ŠERANOVI A DALŠÍM VESMÍRNÝM LIDEM PLNÝM LÁSKY V NAŠÍ TELEVIZI, JE POTŘEBA; ABY PRO TO MEDITOVALO HODNĚ LIDÍ VE STEJNOU DOBU. PROTO BUDEME MEDITOVAT A PROSIT S LÁSKOU A POKOROU STVOŘITELE NAŠEHO MILOVANÉHO A NAŠE MILÉ VESMÍRNÉ LIDI, ABY VYSTOUPILI NA VŠECH PROGRAMECH TELEVIZE V ZEMÍCH ČESKÝCH V NEDĚLI VE 22:00 HODIN.

TUTO PROSBU BUDEME VYSÍLAT KAŽDOU NEDĚLI VE 22:00 HODIN MINIMÁLNĚ 10 MINUT.

Ke zveřejnění na webu předal MUDr. ing. Jan Vejvalka, 19. 2. 1999.

2. lékařská fakulta Univerzity Karlovy

V úvalu 84, Praha 5, 150 06

tel. 2443 1111 (ústředna FN Motol), 2443 5800, 5801; fax 2443 5820

Takže, pokud si myslíte, že máte nějaký ze zde výše uvedených příznaků, klidně a bez obav zavolejte na dané číslo. Myslím, že pro vás přijedou mimozemšťani v bílých skafandrech, aby vás oblékli a připravili na cestu do vesmíru. No neodpustil jsem si změnu jednoho písmenka v textu, protože si myslím, že když mimozemšťani milují seriál o Krtečkovi, tak s nimi není něco tak úplně v pořádku. Zvláště, když určitě vědí, kdo má na starosti práva.

Je otázka, esli je nutný otevřít svoje duše úplně. Protože si pak můžete uvědomit, že máte rozepnutej poklopec.

Pokračujme ve zkoumání českého Internetu. Další zastavení bude pro příznice [všech talířů](#) a zvláště pak na seznamu [pozorování poletujících](#). Všiměte si, že popisy vypadají, jako by je zažili tripující osoby nikoliv náhodní svědci. Jestliže jste i PRÁVĚ VY viděli UFO, napište mi. Rád uveřejním.

Ja čěšky nerozumět.

TŘINÁCTEJ APRÍL 13.04.2001 10:27

APRÍL!!!! STE SI VY WOLOWÉ MYSLELI, ŽE VÁS VYVEDU APRÍLEM NA PRVNÍHO???

Když du hospody mám slintavku, když du zpět mám kulhavku a doma mě čeká šílená kráva.

PATNÁCTEJ APRÍL 15.04.2001 00:14

RUDÝ ZPRAVODAJ
Osvětový oběžník č. 12 - ročník 85

VĚDCI V SOVJETSKÉM SVAZU ZJISTILI:

ZAVÍJEČ PAPRIKOVÝ NEŽIJE NA PAPRIKÁCH

Housenka zavíječe paprikového

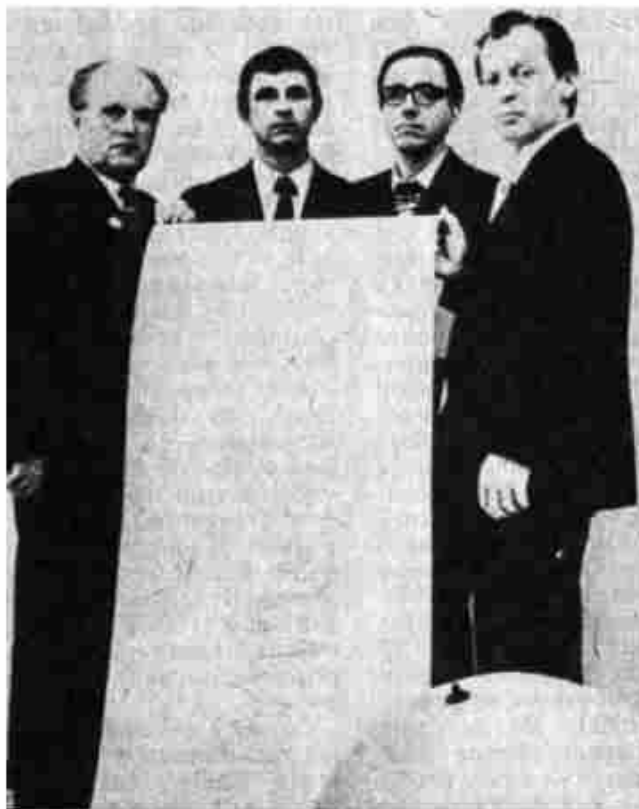
Vjetci v Sovjetském svazu zjistili, že zavíječ paprikový nežije na paprikách, jaxe předpokládalo, nýbrž na konopí indickém. Soudruh Ivan Ivanovič Zhulenko to zjistil, když mu ňáká svině ožrala jeho sazenice. Po bedlivém a dlouhodobém zkoumání všech laref přišel na to, že housence zavíječe paprikového více xutná konopné listí.

Housenka zavíječe paprikového se na první pohled tváří jako obyčejná housenka. Jenže při bedlivém zkoumání větci zjistili, že tato housenka byla vyškolená západními imperijalisty na rafinovaného škůtce za účelem poškozování kolchozních políček s marihuanou. Vzhledem k tomu, že speciálně vycvičeným agentům se nepodařilo s housenkou navázat kontakt, byla tato housenka zadržena na doživotí. Při bližším ohledání se zjistilo, že housenka komunikuje se svojí centrálou zvláštní šifrou z níž se podařilo přečíst pouze text "SensiSeeds". Nikto zatím netuší co to přesně znamená.

Zavíječ paprikový

PŘEVRTANÝ OBJEV V TECHNOLOGII VÝROBY STOFKOVÝCH PAPÍRKŮ

Přímo revoluci ve výrobě stofkových papírků způsobí nejspíše nový objev vědců z Vyčurinovi univerzity v Atomskoj 15 (asi 800Km od Vladivostoku).

Profesor Kotěhučkin, docent Volok, profesor Muromec a předseda ústředního výboru ÚVTHC při odboru zpravodajců dr. Středa (zleva do prava, vpravo vlak) při výkumu vlivu vysoké radiace na inteligenci papíru přišli na to, že ten papír roste sám od sebe a automaticky se po vložení patřičného materiálu smotne. Na fotografii jsou šťastní objevitelé s první rolí papíru, který vyjel z jimi vyvynutého stroje na výrobu inteligentního papíru.

Jejich objevu se podívil sám generální tajemník soudruh Brežněv a s údivem zamrkal svým obočím, když mu byl papír předveden v praxi. V kombinaci s čínským zelím byl úplně na sračky a vydal příkaz k okamžitému zastavení zbrojení. Díky čehomuž se mu dostalo uznání od Yoko Woko.

Hlavní velvyslanec Mongolské lidové republiky se při návštěvě v Kremlu zhulil tak, že upadl přímo na soudruha Brežněva, jenž si honil svoje obočí. Mongolský velvyslanec se s vyděšeným pohledem v očích odpotácel ubalit si dalšího špeka a soudruh Brežněv se nadále věnoval svému obočí.

STRANA 1.

Y DO SVĚTA

KOKAIN, BÍLÝ NEPŘÍTEL

V NSR se stal začátkem 80 let

Jediný opředěn tolika legendami a naivitou. Kokain šňupou v NSR herci i žurnalisté, šňupe se na tiskových konferencích i na filmových premiérách, na diskotékách i koncertech. O kokainu se říká, že podporuje koncentraci myšlení, a že tedy kokai-

po hašiši a heroinu nejmódnějším jedem kokain. Policie je bezmocná, protože „koks“ kursuje jen v nejvyšších kružích západoněmecké lepší společnosti.

Cisté chemicky vzato není kokain nic zvláštního. Je to jen jeden ze stovky alkaloidů, má však za sebou již temnou minulost. A nyní se objevil opět. Co znamenal hašiš pro šedesátá léta, heroin pro léta sedmdesátá, to znamená kokain pro léta osmdesátá. Až do roku 1903 byl kokain obsažen i v coca colé, což umožnilo výrobcí miliónové zisky. Dobré obchody dělal na přelomu století Sicilíanec Mariani se svým vinným

Následky zneužívání kokainu. Prodávavěla, kokainem zničená nosní přepážka. Nyní pomůže už jen kosmetická operace. Nos kokainisty je zcela deformován. V tomto stadiu bývá však už těžce postiženo i vědomí narkomana

„koksem“. Přidával totiž kokain pro posílení do vína. Tento „lék“ pila řada umělců a prominentních osob. Papež

Lev XIII. nazval Marianiho dobrodincem.

Kokain se může právem chlubit, že ze všech drog je

Víně s „koksem“ pila i královna Viktorie a papež Lev XIII. ho považoval přímo za blahodárné. Coca colá s kokainem byla také až do roku 1903 vyhledávaným nápojem, který nezměně povzbuzoval a ze smělých činů tv

nista lépe hovoří, lépe pracuje, více vydrží, dokáže lépe hladovět a lépe pít i lépa milovat. Méně už se hovoří o tom, že kokain vede k šílenství. Neumírá se na něj tak rychle jako na heroin, zato působí daleko zákeřněji. Odborníci v NSR se museli obrátit v boji proti kokainu na své americké kolegy, kteří mají, jako v drogách vůbec, před Evropou mnohaletý náskok. S rozpočtem ve výši 4 miliónů dolarů zkoumal National Institute of Drug Abuse osm miliónů Američanů, kteří alespoň jednou šňupali kokain. Zjistili, že kokainista potřebuje velice brzy zvyšovat dávky, aby unikl depresi, nespavosti, impotenci. Bez kokainu má halucinace až k psychóze, která je doprovázena agresivitou. Později, když už je zničena jeho psýcha, má halucinace i po kokainu. Kokainista není na kokainu závislý fyzicky jako například alkoholik na alkoholu, ale duševně. Šéf policie z Atlanty (USA) může podat doklady o tom, že na 70 procent násilných činů bylo vykonáno v kokainovém opojení. Kdo si nemůže dovolit čistý koks (200 DM za gram), kupuje smíšeninu mix, která je ještě zhoubnější. Typickým znakem kokainisty je chronická rýma, vpádle tváře a v neposlední řadě zcela prodávavěla a zničená nosní přepážka. Droga poškodí při šňupání nejdříve přepážku malými otvory, které se zvětšují až do velikosti desetiliterá a přepážka se propadne. Nos je deformovaný.

T.

VOJÁCI POD VLIVEM DROG

V roce 1983 muselo ministerstvo obrany Spojených států propustit více než 5000 vojáků a civilistů ze 105 000 příslušníků jaderných jednotek, protože pro svoji závislost na drogách, alkoholu nebo pro psychické defekty nemohli dále vykonávat zodpovědná místa, ke kterým byli určeni. Jak z informací Pentagonu vyplývá, stoupla spořeba drog hlavně u specialistů umístěných v Evropě. Ve Spolkové republice a v jiných státech NATO, jako v Anglii a Itálii, je uloženo přibližně 8000 atomových hlavice, které spadají pod výlučnou kontrolu a manipulaci právo amerických ozbrojených sil. Lékaři zjistili mezi „atomovými vojáky“ celkem 2020 mužů, kteří vykonávali službu pod vlivem drog. V 704 případech byly zjištěny duševní a fyzické poruchy, které zřejmě unikly pozornosti při přísných testech zkoumajících vhodnost osoby pro určené místo. Více než 800 strážců atomových zbraní vykázalo nedostatečný vztah k službě a nemělo potřebnou „motivaci“. Podle in-

terních údajů Pentagonu bylo z 22 000 vojáků umístěných v Evropě a pověřených kontrolou a disponováním atomovými zbraněmi zbaveno služby v minulém roce více než pět procent (1207 mužů) kvůli drogové závislosti či z nějakých jiných závažných důvodů. V roce 1982 bylo těchto případů méně než 1000. Vzeslup vysvětluje pentagonští experti tím, že byly zlepšeny vyšetřovací metody wiesbadenské speciální laboratoře, v níž denně prozkoumají na 2000 vzorků moči amerických vojáků. G.

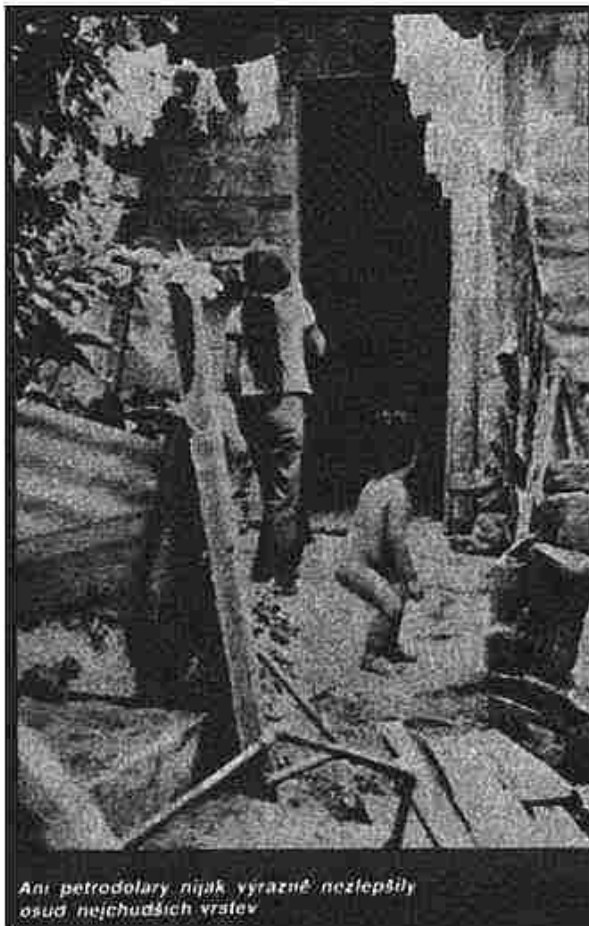
Zahnilý německo-americký imperialismus je vyhnily až na kosti. Nutí své své lidi, aby se sjižděli na koks a héru. U nás jsou lidé šťastni, protože mohou kouřit marihuanu a nic jim nechybí. Až na ten zasranej koks.

Proto se na následujících stránkách podíváme, jakí spokojeně lidi v socialismu chrochtaj a nic jim nexybí. Na marihuanu se v naší vyspělé společnosti již fronty stát nemusejí a všichni mají díky straně dostatek štufru k huleni.

STRANA 2.

INFORMACE Z DOMOVA

PETRODOLARY KAZÍ DĚTI V AFRICE. KTERÉ PAK ŽEROU

Ani petrodolary nijak výrazně nezlepšily osud nejhudších vrstev

Děti v Africe jsou v prdeli. Vláda v Zimbabwe propadla lákadlům petrodolarů. Tlustí američtí obchodníci s benzínem objevili v hlavním městě Zimbabwe velké ropné pole. Petrolejový princ z Dalasu pan Džejár Hjúving prohlásil "Toho bohdá nebude, abych ty zasraný negry vyhubil. Tu ropu chci a udělám pro to vše!!!" Takto to zaznamenal očitý svědek soudruh a bezdomovec King, který pro trochu hěra udělá i nemožné. Proto zástupci magnátu přijeli urychleně do Zimbabwe a začali uplácet celou vládu, která vůni naftových dolarů podlehla a ze získaných peněz pak nakrmila všechny hladové děti v zemi.

Jak se toto dozvěděli občané v daleké a krásné zemi, velkém Sovjetském Svazu, okamžitě si uvědomili, že je to v prdeli, protože by pak neměli na koho vybírat peníze. Proto bylo okamžitě vysláno mírové přepadové komando, které s okamžitou platností postřílelo celou vládu a všechny nakrmené děti. Občané celého socialistického bloku okamžitě vyjádřili soustrast rodinám zabitých a uspořádali sbírku.

ÚSPĚCHY ČS. ZDRAVOTNICTVÍ

V Československu je přes 5 000 000 obyvatel se zvýšenou váhou, z nichž nejméně 1 000 000 má nejrůznější zdravotní obtíže pramenící z otylosti — prakticky každé druhé žena a skoro každý třetí muž. Žijí se stále vzrůstající hrozbou srdečních a cévních onemocnění, vysokého tlaku a cukrovky, degenerativních nemocí kloubních, invalidity a nakonec i předčasně smrti. Většina z nich si své postižení uvědomuje, ale nezná způsob, jak si pomoci. Pohybují se v bludném kruhu pomíjeloich, zato zdraví poškozujících zaručených diet, po jejichž ukončení je zaručené jediné opětovné zvýšení otylosti. Tato ekvilibristika včetně zvyšující se nutné zdravotní péče i medikamentózní terapie nás stojí v každém případě miliardy navíc. Naději pro většinu z nich, jak ukazují stružba patnáctiměsíční empirické výsledky, je

HUBNUTÍ BEZ LÉKŮ I TRÁPENÍ

metodou ušní akupunktury, používanou primářem rehabilitačního oddělení Obvodního ústavu národního zdraví v Praze s MUDr. Františkem Pokorným.

Toto očko z oceli je oním „lékem“ proti otylosti

Po dobu tří týdnů se ukrývají pod límfou průvůzkem leukoplastů dvě „skobíčky“

Nový způsob smažení

Vědci ve výzkumném ústavu pro výzkum smažení vyzkoušeli nový způsob přípravy smažení. Donedávna používaný postup vyžadoval dlouhou přípravu a zkušenosti. Vyzkumníci experimentálně dokázali, že když před použitím smažení dojde k jeho rozdrobení, postačí posléze mnohem menší množství k většímu vysmažení se. Bohužel, při pokusu získat z vědců bližší informace, se zjistilo, že jsou vysmažený na sračky a není s nimi žádná řeč.

Na dotaz co zkoušeli za olej docent Černík pravil, že peří. Zatím se ještě nikomu z jeho kolegů nepodařilo přesně upřesnit, jak se dá na peří něco usmažit.

Rozvička u 14. pluku Jana Mlezivoura v Kadani. Vojáky čeká náročná sklizeň konopí v Jednotném Zemědělském Družstvu v Dolním Bezručově. Všichni se již těší, jaxi s místními zemědělci pječně zahulí po celodenní namáhavé práci.

REPORTÁŽ Z DRUHÉHO ROČNÍKU KANABIS KAPU V AMSTRU

Na druhý ročník kanabis kapu v holandském Amstru vyjela skupina borců i z Československé socialistické republiky. Pozvání přišlo od Komunistické strany Holandska telegramem, kde předseda Ústředního výboru KSH zve zástupce ÚV KSČ na špeka.

Bojovníci dorazili do centra dění a ihned se zapojili do soutěžení. První disciplínou bylo balení džojnta na čas. Vlastimil Bedrna ihned zabodoval, když se mu podařilo zabalit 6gramů do stovkového papírku za 6 a 1/2 sekundy. Toto bylo oceněno mohutným pískotem ozývajícího se z amerického týmu. Naši borci to považovali za provokaci a ihned zareagovali zvednutím prostředníčku, jak viděli u svých italských soudruhů. Odpoledne následovala štafeta v kouření džojnta, kdy naši sportovci podlehli ihned v prvním kole, když došlo k naprostému podcenění kvalit modelu "White Widow". Karel Mrňe okomentoval galitu "Do piči, co to je za šit!?" Vzhledem ke značné únavě všech týmů byla večer vyhlášena pauza, které mohli jednotlivé výpravy využít podle svých představ.

Vlastimil Bedrna (vlevo) se podivuje nad velikostí džojnta, kterého bude muset v klání vykouřit. Karel Mrňe (vpravo) situaci odborně komentuje slovy "Do piči, dyk říkali, že jedem na soutěž v konzumaci špeku!". Emanu Chromého (uprostřed) to nechává zcela klidným, jelikož právě relaxuje po disciplíně "Shot na Miru".

Naše výprava měla potvrdit zprávy o naprosté devastaci morálky u našich západních sousedů a proto zamířila do bordelu. Na vlastní kůži si všichni členové ověřili, že na západě je to tzv. "Na piču" a proto nakoupili hafo hulení a šli dát špeka do hotelu.

Na druhý, závěrečný, den byla na všech sportovcích patrná únava, ale i přesto všechny závěrečné disciplíny proběhly ve smíchu a spokojenosti.

V závěrečném klání "Kouření jointu za čas", překvapivě zvítězili zástupci Velikonočních ostrovů, když během limitu 15minut stihli vyhulit 20 džojntů, což jim zajistilo naprosté vítězství. Cenu předal jejich zástupcům ministr pro výhul A. Koehomon. Český tým skončil na krásném předposledním místě, hned před účastníky ze Sovjetského Svazu.

**Takhle budete oblečené
teple a moderně, ovšem
trochu se to vymyká
elegantnímu trendu našich
návrhářů. Autorka těchto
modelů je z NDR**

I v Německé Demokratické republice myslí na naše pracující ženy. Proto nejlepší návrhářky navrhly nové pracovní oděvy do kolbenky, aby se ženy dobře cítili i továrně.

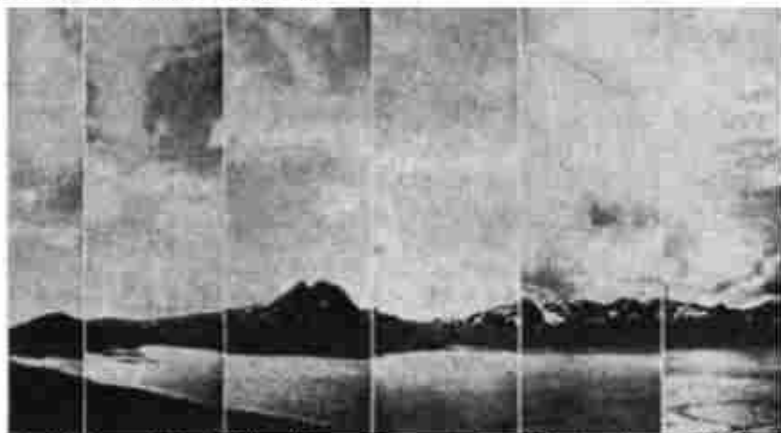
Při návrhu vycházely z toho, že se v socialismu zasraně krade, proto nové modely vybavily řadou skrytých kapes a kapsiček, kam lze dobře schovat hulení.

Jo, a pagže ženy smažej jenom u nás. Když budete manželovi smažit večeři, taxe hezky ustrojte.

UMNĚNÍ:

Akademik Pjotr Fjodor se zabývá malbou pod vlivem opojení marihuanou. Během stovek experimentů dokázal, že vyhulenci malují fakt hodně divný věci.

Sám je náruživý kuřák konopí a amatérský umělec, proto si sám na sobě odvodil fakt, že je pěknej vyhuleneček a že maluje sqělý obrazy. Jeho hlavní snahou je v současnosti prosazení návrhu, aby se do vodky přidávalo větší než menší množství konopných palic, protože došel k názoru, že lidi sice budou ožralí, ale v pohodě.

P. Fjodor - Dobyti Zimního paláce v čele s V.I. Leninem (1978)

PRO CHVÍLE VYHULENÉ POHODY:

Takže si přítelé ubalte džojnta, pohodlně se usadte a pokud dostanete náladu taxi ubalte ještě jednoho špeka. Budete jej potřebovat.

Přichystali jsme pro vás několik úkolů na procvičení Vašich mozkových závitů. Takže připraveni? Huráááá na to!

Každá dvojice obrázků se liší osmi detaily, na jejich nalezení máte po třech minutách.

ÚTERNÍ APRÍL 17.04. 2001 13:07

Tak je tu úterý. Já doufám, že se weekendovej update líbil. Přeci jen, ztrávil jsem nad Rudým zpravodajem asi pjet hodin. Zbytek času jsem musel věnovat přípravě zahrádky. Taky sem hrál šipky, pječně mě z toho bolí pravá ruka. Je to ta dlouhotrvající chuť bolesti, která vydrží tak dlouho, tak zasraně dlouho.

Úplně úvodem musím poukázat na [link s videem](#), resp. nagrabovaným pořadem Tady a teď (Extra special THNX goes to VENTOR), kde byla reportáž o testování LSD na vojácích české armády. Vcelku rachot.

Když se koukám na starý fotografie, tak mě přepadá nostalgie. To se mi fcelku přihodilo, když sem dělal Rudýho zpravodaje. Fotky totiž nebyly ještě tak starý, aby ty lidi nebyli na živu. Proto mi dycky projde hlavou co asi teďka dělaj, pokud si zrovna nehučej. No ale dost' boľo Lenina.

Ráno na nádraží poslouchal jsem dva důchodce jak strašně nadaváli na mládež, že je to pakáž nevychovaná, že vůbec nečte a ničeho si nevází. Tak by mě děsně zajímalo, esli byli dnešní důchodci taky takový parchanti jako děti, nebo esli chodili do kostela a slušně zdravili své staré sousedy. Kdo ví, ale podle mně je to generační rozpor jaxvině, zocelený pravidelným sledováním TV NOVA. Btw. docela mě pobavil problém s Železným, ukazuje se staré pravidlo "Boží mlejny furt melou, až tě semelou." v plné kráse a nahotě.

Takže příjemnej první postweekendovej den.

NENÁVIDÍM DESETNÍKYA DWACETNÍKY!

STŘEDEČNÍ APRÍL 18.04. 2001 08:10

Takže je tu opět střeďeční apríl. Zase nám utek týden, co týden dal, to taky vzal. Hlavně týden života. Možná, že by nebylo špatný se po dlouhý době věnovat něčemu ze života, třeba myši. Myši sou takový ty malý potvůrky, co vám vlezou naprosto všude. To, že se o nich říká, jak strašně milujou sejra je blbost. Myši mají rády hulení. No je to tak. Taková myš, když cejtí hulení, je najednou celá bez sebe. Takže, když vám bude někdy po pokoji lítat, na první pohled zmateně, myš a nebo ráno budete nalézat všechny pastičky vyžraný, tak vězte, že si dotyčná myš buď hulení hledá, nebo si hučí a nebo dostala takovou žravou, že musela vyžrat všechny sejry v pastičkách, který tam položil blbej člověk v pocitu, že ty malý swině žerou sejra.

Včera ráno sem záměrně zaspal. Respektive chěl jsem zaspat, protože sem si říkal, že se na ústavu nepotento. Taxem si nařídil budíka na půl osmou a slastně si chrněl. V 7:10 se ozval šilenej rachot, jako když někdo venku před barákem pneumatickou vrtačkou rozbíjí asfalt. Taxem zhouknul z wokna a wono taky že jo. Má snaha usnout byla rušena hodně, ale zasraně hodně hustým zvukem, taxem to vzdal. Oblíknul sem se, snědl zbytek chleba co sem měl už asi tejdén a vyrazil na nádraží. Sem si uvědomil, že touhle dobou určitě Kamila nepojede, a tak se den rozzářil. Rozhodl jsem se koukat po roštěnkách, po vlakách a po lidech jaxou hnusný. A tak si tak blaženě chrochtám, když tu najednou..... "Nááázdáár Mááróó!" A bylo po parádě. Musel jsem ji, chudinku, tvrdě ignorovat na protest proti tomu, že mi ještě nebyla schopná vysvětlit, jaxe ti enterokokové rozmnožujou. No to je taky dost nelogická věc (pokud sem won ní už nepsal). Kamila studuje nějaký malý sráče co vegetujou v potravinách. Onehdá sem se jí ptal, jaxe vůbec rozmnožujou, jestli vegetetativně, dělením, pučením, šoustáním a tag. Protože sem si bláhově myslel, že ta její práce je přesně vo tom. Zkoumat jak rychle se rozmnožujou. Jenže vona to nevěděla. Z nějakým mne nepochopitelných důvodů. Takže lidi, chtěl bych na vás apelovat!!! NEBERTE DROGY VE VĚTŠÍ MÍŘE NEŽ ÚNOSNÉ! HLAVNĚ TY NA PODPORU MYŠLENÍ, PROTOŽE VÁM JEBNE!!!!!! A to bez prdele....

O weekendu jsem uklízel. Sem si totiž poslední tři neděle říkal, že by to nebylo až tak špatný. Nějaxem to nestíhal. Furt nějaký alkoholowo-drogový párty, a to víte, když přijede domů v neděli s opicí nebo s dojezdem po dwou ekstoškách, nic se nechce dělat. Natož uklízet. Takže jsem to vzal s maximální pečlivostí. Dokonce jsem odsunul i postel a byl jsem zděšen. Strašlivě zděšen. Von tam byl taky prach, ale jak nasráno. V šuplíkách prach, v počítači prach, na stole prach, všude samej prach a samý mouchy, samý myši a nějaký hlasy, který říkaly: "Kurwa drát. Kurwa drát. To je bordel. Kdo to má uklízet." Taxem se na tyhle wjemy rezignoval a uklidil si. Potřebuju peníze, nemám peníze a chci peníze. Chtěl bych se v penězích válet a nic nedělat. Čím víc peněz bych měl, tím míň bych mohl pracovat. A až bych jich měl maximálně, tak bych se na práci vysral úplně. No není to hezká představa???

No mám takovou záležitost. Wozval se GanjaMill (jako administrator koukat.cz) - ESLI SE PRÁVĚ TEĎKA KOUKÁŠ NA WOKNA, TAXE DOBRE PODÍVEJ, ZROVNA TI MÁVÁM - jako jesli bych nechtěl psát nějaké ftipné texty. Protože vyhulenci jsou většinou taky pječný smažky a jak furt hulej, tak sou čím dál tím víc líný a nechtěj makat, nebo aspoň přispívat k pobavení ostatních. No vzhledem k tomu, že sem taky smažka a vyhulenec (ale jen takovej ten klasickej slušňák), tak to vezmu. Je to super možnost jak můžu vynadat co nejvíce lidem najednou, jaký to sou smažky a vyhulenci a že by se místo toho měli zabývat něčím užitečným. Třeba pícháním si marihuany přímo do žíly. Prostě de wo to, že nechci dělat ctrl+c a pak prostřední tlačítko myši, ale ORIGONALITA je potřebná a nutná wjec. Takže sem zvědaf. Mám takovej nápad, že bych dělal vyhulencům tejdenní politicko-socialně-kulturní přehled, aby taky věděli co se v tom světě, ve kterým furt hulej děje. BONG HO!

Ale mám tu pro dnešek jedno hodně šokující odhalení. HERCI BEROU DROGY! Ano je to tak, ale většina herců bere tvrdý drogy, aby na jevišti nevyměkli.

Lékaři se s něčím takovým ještě nikdy neseťkali

POSTRÁNECKÝ: Já jsem, kurwa, viděl wjeci

Dneska se po několika dnech opět ukáže na prkně hěrec V. Postránecký (157). Představitel vysmaženého tatínka z komedie "S tebou mě baví hulit" před pjeti dny zmizel ze světa. Co se stalo s hěrcem, který ještě donedávna úplně v pohodě balil džojnty svým kolegům? "Díval jsem se do tváře smrti", tvrdil dneska ráno na tiskové konferenci. Mě se

ale podařilo, na základě vjedecké analýzy fotografie a pohovory s dýlery, zjistit, že slavný hěrec viděl úplně jiný wjeci!!!

Trip, který prý byl naprosto vynikající - podle tvrzení guida pana Knižáka - se ohlásil zcela nenápadně. Papír si vzal v bytě, svého přítele a oblíbeného průvodce pražské smetánky, Knižáka. Začátek tripa, ležel na Milanově barevné posteli, se ohlásil zcela nenápadně. "Přeqapilo mě jak snadno se lze s postelí vznášet. Myslel jsem, že se mě to zdá. Ale opak byl pravdou. Milan si něco kreslil a já začal mít pocit beznaděje. Moc už jsem ani nevnímal, nejspíš jsem měl halucinace. Moje žena se rozhodla, že se něco musí udělat a proto mě odvezla do Řičan do nemocnice. A tam naštěstí přišli na to, že vůbec nejde o chřipku a

poslali mě mejlem na Bulofku", vzpomíná na začátek tripa. Na to, co tehdy říkal a dělal, si vůbec nepomatuje.

Na Bulofce zůstali lékaři v šoku: taky zjistili, že to není chřipka a že vůbec penicillin nezabírá. Po nejrůznějších vyšetřeních zjistili, že se jedná o slintavku štítné žlázy. Ty křeče, to nebyla chřipka, ale nýbrž silné slinění štítné žlázy. "Lékaři na infekčním oddělení tam dělají úžasný wjeci. Někteří umějí létat, jiní mají takovej rozplyzej tvar, že vypadaj jako želatina.", vzpomíná hěrec.

Tito lékaři se rozhodli jednoznačně! OPERACE. "V tu chvíli jsem slyšel i hlasy. Říkali něco jako - Na dej si ještě bonbónek, bude se ti to líbit -. Naštěstí, ve chvíli, kdy jsem ležel na operačním stole a chystala se mě operovat velká žížala, jsem otevřel oči a uviděl Milana jak je celej zapatlanej od baref. Smál se na celé kolo a říkal "No ty wole, ty sis asi musel pjekně hučet. Si tady něco křičel jako, že ses řidič sanitky a že se musíš vodvýt do nemocnice." Takže po 12-ti hodinách byl trip u konce a nyní hěrece čekal jen dojezt.

"Teď jsem ve stadiu, kdy se šetřím, piju čaj a chodím na záchod", usmívá se hěrec. Je přesvědčený, že si to brzy zwopákne. Jeho největší sen, jak mi řekl, je zahrát si Romea na tripu.

No takovej je život, skrytá voda břehy mele. Až je semele. Mletý hulení, ale vůbec nejní dobrý. Maximálně do koláčů nebo do mlýka, ale hulit se vůbec nedá, protože jak je jemný, tak ho velice snadno vtáhnete do plíc. Takže pozor na to...

Kdo nefetuje s námi, fetuje sám.

VYSRANÝ ŠTVRTEČNÍ APRÍL 19.04. 2001 13:18

Dneska je pjekně vysranej den. Newim proč, ale věci fungujou úplně nějak jinak než by normálně měly. Třeba například, všude je z ničeho nic strašný hafo lidí. Si to takhle štráduju z woběda, klídek pohoda (nebo apoň jak to dneska de) a najednou.. bác ho.. se vtevřou dveře, který bych tam vůbec nečekal a z nich se vyvalí fuckt zasraný hafo lidí. Lidi sou všude, tady a támhle a nademnou a podemnou. Prostě kurwa všude. Takže to je ještě furt pohoda, všechny hhumaniky přeci postřílet nemůžu. Nebo snad jo??? Dojdu k podchodu, shinu si to po schodech, po schodech, po schodech a kurwa shit, málem srážka jaxvině a vona si náká kráva přerovnává kabelku přesně uprostřed schodiště, vokolo děsněj šrumec a já co mám dělat. A tak tam přešlapuju na jednu pak a na druhou stranu, než chytanu ten správnej směr a vyrazím ve svém bezútešném pochodu ke škole. Prostě, kurwa, proč je v posledních dnech všude tolik lidí. Že by to bylo tím, jak mi došlo hulení a už sem neměl džojnta od neděle?? Může se takhle projevit abstinenční příznak, viděním vjetšiho množství lidí než je menší???? Asi sem nemocnej a potřeboval bych doktora.

Nemocnej ale nejsem, to bych musel vědět, pácto nejsem sám, kdo má dneska den blbec. Například jeden kamosch mi poslal po icq tuhle mesydz:

Thu Apr 19 11:42:06 2001 [--Na--]
no jsem taky dneska nejakej jetej ...

byl jsem na dnesni noc domluveny s milackem, ze u nich prespim... ale Z. fcera domluvil nejakou fachu na rano, tak jsem to musel odvolat .. byl jsem z toho spatnej a milacek taky .... no rano jsem mel smsku od Z .. ze to pada .. heh .... jel jsem do prace tramway a ta zvalchovala nejaky auto .. hmm tak jsem to vzal pesky ...

cekam dole na vytha, kterej jsem si zavolal a jukam tou skvirou jestli uz tam je svetylko ... zastavil se asi dvacet cenad podlahou a odjel zase nahoru .. grr ... byl jsem z toho uplne hotovey ... a jeste mne tu serou v prac .. grrr

Takže sami vidíte, že je to úplně den na píču. Proto si wod rána pouštím do sluchátek náký trancový a hard houseový vypalovačky (takový to, čemu říkam "Továrna tam někde vzadu, co si monotónně hučí a ještě mi dojížděj dvě ekstošky") a ignoruju veškerý podněty z venčí. Až na to, že nákej inteligent (samozřejmě, že vím kdo to byl - náš

(ne)mocný root) těsně před polednem vypnul squida, takže přestal jít internet zrovna v tu chvíli co jsem dal z husmailu SEND nového mejla pro GanjaMilla, kde jsem se mu snažil napsat spoustu věcí. Prostě rachot. Když sem u toho GanjaMilla, tak mám na www.koukat.cz svoji novou rubriku, takový zpravodajství ze světa. Dneska se tam vobjevila zaváděcí verze, taxem zvědavej esli se to aspoň trochu ujme. A hlavně sem zvedaf, esli to stihnu psát paralelně s deníčkem. Nejspíš jo, protože na to mám (jenom ne hulení).

Ráno sem připravoval zadání na semprcálky. Nikdy bych netušil, že to může bejt takovej problém, zvláště když vím, že se studenti vůbec neučej a vůbec to nezvládnou. Život je svině pekelná.

Na nádraží se mi stalá divná story. Respektivě návrat jedné vzpomínky. Si to takhle koukám po roštěnkách a najednou jako blesk projela mi mozkem vzpomínka na jednu historku ještě z práce. Sem měl někdy loni školení v dejvicích na nákej IS ve vilový štvrti. Si to takhle kráčím po ulici, kolem půl dewátý ráno a potkávám takový ty starý důxodkyně s těma hustejma divnejma čoklama (pudlové a fšelijaký tlustý míšenci). (Sem si ted'ka vzpomněl i na druhou story.. :)) super) A tak vidím jak po druhý straně xodníku de právě taková důxodkyně, a vedle ní poskakoval právě takovej divnej čokl a a kde nic tu nic, z ničeho nic se wokázal vlčák a naskočil na tu fenu co šla vedle důxodkyně. No koukám jako blázen, důxodkyně ještě víc, vlčák si zapíchal a zase wodběch. Teprve v tuhle chvíli důxodkyně zareagovala (i když sem si nebyl jistej esli pochopila wo co gou), popadla čokla a začala na něj mluwit "Kikinko, von na tebe skočil. Neudělal ti něco? Proč si aspoň neštěkla??" No a milá Kikinka vypadala jako by jí dojížděl orgasmus a jen tak blbě na tu babku čuměla. A pak kolem poledne sem šel na oběd do náký hospody a du wokolo křížovatky. Na tý křížovatce stála zase náká babka hulákala na čokla "Mikinko, podívej Kikinka! Běž za ní!" No a milá Mikinka seděla uprostřed tý křížovatky a nic nedělala. No a aby byla prdel, co džojnt nechťel, zrovna přijížděla náká nákladní tatrovka, pekelně troubí, Mikinka nic, furt jen blbě čumí a z křížovatky nezdrhá. No to už býlo na tý babce vidět, že má vo psa strach a tak hulákala "Mikinko! Mikinko! Pocém!" A milá blbá Mikinka furt nic. Takže ten chlapík s tou tatrovkou zastavil před tou čubou a čekal až si vyděšená babka pro toho psa došla. No rachot. Došel jsem tenkrát k názoru, že Dejvice sou pošahaná čtvrť, jelikož tam nejspíš žijou jen starý babky s divnejma čoklama co se menujou Mikinka nebo Kikinka.

Mám rád tyhle zážitky co se wobčas vynořej z hlubin zapomnění a paxe zase vrátěj tam kam patřej. Je to vcelku hlína. Trochu jako flešbek. Není, najednou se wobjewí a pak dá zase půl roku pokoj. S vámi.

Xca, nexca. Se poxca.

OPĚT PÁTEČNÍ APRÍL 20.04. 2001 13:26

Máme tu pátek. Konečně, dneska zasadím ta malá, hnědá, kropenatá semínka do pelišku, co jsem jim minulej weekend ták pracně připravoval. Moc se těším. Pak tu máme jednoho výherce. Ano je to on! JIMMY vyhrál si džojnta, protože si byl stej nášťěvník. Budeš ale muset počkat až se urodí. :)) Nasadil sem sluchátka, pustil hodně hlasitě muziku a ignoruju veškerý telefony a zvonění u dveří. Nechám myšlenky plout a pohoda klídek. Pozoruji na sobě nedostatek THC. Od neděle jsem nehulil, jelikož není co. Dneska budu sázet a proto si smotnu to poslední co mám. I když je mi jasný, že si stejně trávu někde seženu. Není to o fyzické závislosti, maximálně psychické, ale spíš mi chybí ta schopnost trávy srovnávat si myšlenky a dívat se na to jiným pohledem (nemám na mysli vypálený krvavý oči). Důležité je najít si činnost, která zabaví mozek. Protože mám vyzoporováno, že když se fakt nudím a nevym do čeho bych píchnul napadá mě dost často ubalit si špeka. Průser je, že když si dám džojnta, tak mě to pak odkrosí tak, že nemůžu nic moc dělat, respektive moje lenost se ještě maksimalizuje. Ale zase není špatný dát si špeka na civilce s jiným civilkářem. To pak práce utíká mnohem rychlejc a užije se spousta zábavy. Například včera si někdo vymyslel, že by se mohla najít ztracená vrtaná studna. Tak že se kopali díry a hledalo se, kde že ta zasraná roura je, než se našla. A dokonce je v ní voda. Vzhledem k tomu, že máme školu skoro až u řeky, mi není jasná jedna věc. Proč voda neprosakuje do sklepů?? Možná, že prosakuje, ale já vo tom vůbec nevím. Finta je totiž v tom, že ta studna má asi tři metry do hloubky a voda v ní visí už od jednoho a půl metru. Můj problém do defakto není, takže to nebudu řešit. Jestli si má voda tenhle ústav vzít tak at' si ho vezme, ale ne se mnou.

Konečně sem přestali lidi volat, nejspíš si asi uvědomili, že už je skoro půl druhý a že tu nikdo kromě mě není. Ale jak, kurwa, můžou vědět, že tu sem, když nezvedám telefony???? Tot' otázka hodná vyzkoumání. Bylo by zajímavý vyzkoušet telefon zvednout a říci "Tu nikdo není", jakpak by se asi user na druhý straně tvářil? A nebo co by říkal? "Tak to je omyl", například??? Jestlipak by se někdo opovážil reagovat "To je blbost ne????". Kdo ví.

Zvoní telefén

Ano?

Můžu mluwit s XY?

Ne.

Proč?

Tady nikdo není.

Cože?

No, nikdo tady není.

Jak prosím, s kým teda hovořím?

No s nikým.

To je nějaký divný.

No nikdo tady není.

Si ze mně deláte legraci?

Nedělám, dyk říkám že tady nikdo není. Všichni sou už doma.

Tak s kým to teda hovořím?

Kurwa, dyk vám říkám, že s nikým.

Ale dyk s někým mluvím, jak se menujete?

S nikým nehovoříte, tak se nemůže nikdo nějak menovat, ne??

Blbost.

Jo, ale je to logický.

Aha, tak nic. Zavolám pozdějc až tam někdo bude. Naslhe.

Za málo, rádo se stalo, nashle.

No musím jít shánět nějaký obrázky do weekendového apdejtu a do přehledu na koukat. Takže SI SOBĚ přeju hezkej weekend.

Iliška Bystrouška si honí ocas.

SOBOTNÍ APRÍL 21.04. 2001 16:36

Minulý víkend proběhla v TV Nova první house party v přímém přenosu. Přináším vám unikátní fotoreportáž o tom, jak probíhaly přípravy na tuto průkopnickou akci.

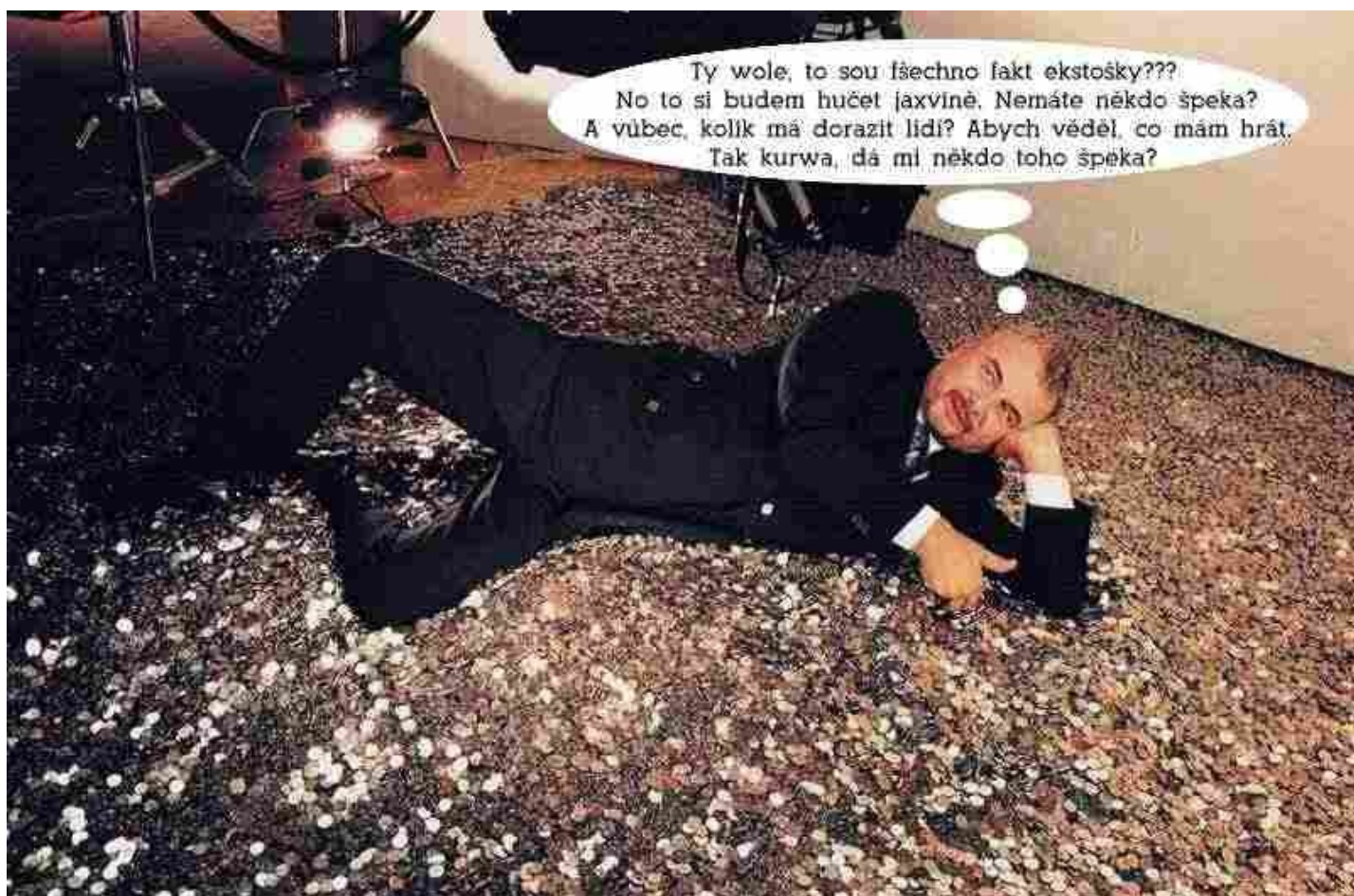

Přípravy jsou v plném proudu. Hlavní organizátor řeší vyskytnuvší se problémy s drogami. Na pozadí je, u psychedelického obrazu, vidět příprava prostoru pro dýdžeje.

Konečně přivezli extáze. Všechny se musej dobře spočítat, aby ma každýho byly aspoň čtyři.

Dorazila hlavní hvězda večera - DJ Tczex.

Venku je ohromný nával, proto se organizátoři rozhodli, že vše spustí o deset minut dříve.

Bohužel, pozdě se zjistilo, že kdosi rozeslal pozvánky potencionálním účastníkům jakési soutěže "Kolotoč" a taxe mezi publikem objevilo i pár čůráků a koz. To však nenarušilo pohodové hraní DJ Tczexa, který dokázal i přes to rozprodit publikum do maximální extáze. Spokejenost s dokonale povedenou akcí však nejvíce vyzařoval jeho obličej.

O půlnoci je akce v plném proudu. Prostor okolo DJ Tczexa je nabit emocemi. Tczex vyhláší první soutěž o 100% pure džojnta. House párty ve vši spokojenosti proběhne až do rána, kdy se zbytek účastníků přesune na afterparty ve "Volejte řediteli". DJ Tczex byl prostě nejlepší.

Jó vzpomínky na školu, hlavně tu základní, jsou pěkně zašitý někde úplně na dně mozku. Občas se vynoří a pak je na co vzpomínat. Do jisté doby jsem si myslel, že jsou k ničemu a nehodné návratu k nim, ale s pokročilým věkem se vyplavují a pak s úžasem pozoruji co to bylo za rachot. Moje třída na základce měla učebnu společnou se skladem plynových masek. Celejch pět let, každý ráno, když jsme vešli do třídy, nás vítal ukrutnej zápach starý guma a dezinfekce. Každý ráno se muselo větrat, aby se dalo ve třídě vegetovat. Naše učitelky (učitelů bylo zatracaně málo) byly fakt hodně divný. Naše třídní nás měla na ruštinu (jednu půlku) a češtinu. Sice byla hodně drsná, ale je fakt, že kvůli nám založila turistickéj pionýrskéj kroužek, díky kterému sme nemuseli chodit do jinejch, o dost přibližších oddílů. Takovej kroužek mladého obránce vlasti, byl prej rachot. Rozebírání samopalů, a podobný voloviny. My sme však chodili po horách, protože naše třídní měla někde u Tanvaldu svoji chalupu. Díky ní sem byl poprvý a (zatím) naposled na Sněžce. Dodneška nezapomenu na ten brutální pěší výstup s plnou polní, kdy sme po cestě Česko-Polskýho přátelství stoupali vzhůru. Byli sme instruováni, že si máme s sebou vzít, coby výživnou potravu, ovesný vločky smíchaný s čokoládou. Dodneška vidím, jaxme večer přišli do tábořiště, kde se chrápolo ve stanech s podsadou, naprosto celý zoufalý hladý. Jaxme s Pepínem seděli ve stanu s asi kilogramem ovesnejch vloček smíchanejx s čokoládou a přemejšlíme nad tím, jestli to máme sežrat, když je to tak hnusný, nebo ne. Finální rozhodnutí bylo, že sme utěsnili veškerý otvory, protože sme měli strach, aby nás nikdo neviděl, jak to vysypáváme všechno na noviny a vybíráme čokoládu. Když se nad tím tak zamyslím, tak to byl takovej ten naprosto nelogickéj strach, z něčeho co naprosto nemělo význam. Naštěstí jak člověk zestárnul, tak už dokáže vyselektovat z čeho mít strach a z čeho ne. No, takže sme v tom stanu seděli na palandách a asi hodinu vybírali tu nadrobenou čokoládu z vloček a zbytej matroš ukončil svoji pouť za stanem vysypanej do hlíny.

Házení houbama, hadrama a kružítkem ve třídě, to byla taky naprosto samostatná story. Děti ve třídě byly rozděleny podle toho co si nechali na sobě dělat. Takže sme brzo vyčuchali, kdo se nedokáže bránit a nechá si líbit mokrej špinavej hadr na svém svetr. Došlo to onehdá do takový stavu, že jistému D.B. se stala fcelku zábavná nehoda. Šel do sousedni třídy za svým bratrem a ve chvíli, kdy otevřel dveře, se mu do ruky zapíchlo kružítko. Třídní nástěnky. Byl jsem po celou základu a gympl třídní nástěnkář. Fakt hodně divná věc. Na základce sme museli sledovat všelijaká výročí a podle nich připravovat nástěnku. Bylo-li například výročí VŘSR (pro mladé - Velká říjnová socialistická revoluce byla revoluce, která se odehrála v listopadu) museli jsme zajít za naší třídní do kabinetu, kde nám předala

desky s nápisem VŘSR. Z nich jsme vyndali rozpíchaný obrázky Leninů (Lenin káže, Lenin ukazuje, Lenin a dělníci, Lenin přemýšlí, a tak), Zimního paláce, jaxe do něj dobejvaj náky lidi, a to všechno jsme museli napíchat na nástěnku. Každý rok to samý bez jakýkoliv tvůrčí invence. Nejlepší to bylo v osmý třídě. Vyskytlo se u nás totiž pár nadšenců, který měli přístup k videu (1988-89) a na něm se sledovali všelijaký kung-fu filmy. Sem to teda nikdy moc nechápal, ale byla to dobrá prdel. Sledovali se takový ty klasický vypalovačky jako "36Komnat Šaolinu", "Příchod Draka" s Bruce Leem (toho si vážím, protože sem se o mnoho let pozdějc sem dozvěděl, že kouřil hašiš z čehož se mu prej nafouk mozek a umřel), "Commando", "Missing In Action", "American Ninja" a tak podobně. No a tihle spolužáci byli tak fascinováni ninjama, že si vyráběli takový ty jejich zbraně jako "nunčaky", "šurikény" a podobny blbosti a ve finále dělali nástěnku, na kterou dávali obrázky všelijakejch maníku v černejch oblecích, pod kterejma bylo napsáno "Ninjové umějí létat - Tento ninja letí 8 metrů na zem", "Ninja na bambusu", "Ninjové bojují ve vzduchu" a ták podobně. V osmý třídě jsem si nedokázal zapomatovávat jména všech těch soudruhů co do nás hustili v rámci občanský nauky. Pro mě má například Sametová revoluce naprosto jinej rozměr, než pro většinu starších lidí (i když sem rád, že byla, protože kde bych ted'ka byl??? Určitě dva roky na vojně. Brrr...), protože mě revoluce zachránila od koule z vobčanky. Revoluce byla v pátek a my sme ve středu psali nákou hustou písemku, kde se náš soudružka učitelka ptala, kdo to je Miroslav Štěpán, Gustáv Husák, Miloš Jakeš, kdo je předsedou ÚV KSČ, no prostě na strašný blbosti, který mě naprosto tenkrát nezajímali (nás kluky spíš trápila otázka proč slečna L.H. nenosí kalhotky a proč si sedá na lavici proti nám a roztahuje nohy), takže sem si do tý písemky navymejšlej různý věci a duševně se připravoval na pětku z Občanský nauky. Jenže v pátek sedumnáctýho byla revoluce a v pondělí jsme písemku nedostali. No měli sme děsnou radost, a když nám ji soudružka učitelka nerozdala ani ve středu s tím, že se možná trochu opozdí, naše radost byla převeliká. A pak už to šlo honem pádem, český vlajky, trikolóry, strašná radost a pak vánoce. Jednou za náma přišla naše třídní soudružka učitelka, že už nebudeme říkat soudružkám učitelkám soudružky učitelky, ale pouze paní učitelky, což nám bylo úplně ukradený a paxme se bavili tím, že sme místo "paní učitelko, můžeme....." říkali stále "soudružko učitelko, můžeme..." a sledovali jaxe učitelky blbě tváře. Hlavně ty, který byly soudružky s legitimací. Občanskou nauku zrušili a my sme písemku už neviděli. Kdo ví, možná ještě ted'ka leží v nějakým stole. Taky sme chodili k zubaři. Dvakrát ročně se otevřela školní zubní ordinace a do ní přišel nejhorší zubař z města. A paxe po pěti chodilo na prohlídku. Dycky sme tam my děti seděli na takový tý doktorský koženkový posteli a zoufale koukali na nebožáka, co zrovna seděl v zubařským křesle a pana zubaře, hutně se vrtajícího takovou to hodně "bezbolestnou" vrtáčkou šířící okolo sebe zápach připálený zuboviny a vydávající hodně, ale hodně, nepřímnej zvuk, v dětský tlamičce. To byly pravděpodobně počátky toho, proč má většina lidí podvědomej strach ze zubařů. Zvláště, když jste doma občas zaslechli šeptané zprávy, že zubař XY zase chlastá jako dobytek.

Někteří kantoři byli hrozny individua. Například správce skladu s plynovejma maskama se menoval Kalous a učil ještě navíc ruštinu. My sme ho nikdy neměli, až na jeden supl, kdy na nás strašně prskal řval, že z nás má ÍTÓ. A pak panu učitel Janeček, to byl už tenkrát důchodce, ale nás fascinoval tím, že o sobě prohlašoval, že byl v protifašistckém odboji a dovezl na trakaři nevybuchlou americkou bombu na policejní stanici. Nebo, že u jejich sousedů vybuchla bomba a u nich pak shodila tlaková vlna zavařeniny ze skříně i bedýnkou bez naprostýho rozbití.

NEDELNÍ APRIL 22.04. 2001 13:18

Dneska ráno sem vstal. O dost dřív než mám ve zvyku, a taxem z nedostatku zájmové činnosti jako správnej závislák projel všechny svoje tři televizní kanály co naladím, esli nedávaj něco zajímavýho. Nedávali. Takže sem vytuh u Kseny, protože jsem byl fascinovanej tím, jak něco tak neskutečně blbýho může někdo natočit. Docela bych chtěl někdy v životě vidět jak vypadá stoprocentní divák TV Nova. Asi bysme si mělo hodně co říci. Jako například "Ty wole, všim sis jaká je Esmeralda neskutečně blbá kráva?"

Sere mě počasí, ale úplně maximálně. Místo, aby bylo hezky a svítilo sluníčku, furt sněží, chčije a je zima jaxvině. Vyložene aprílový počasí. Ale nemám z něj radost, protože nedělá moc dobře kytičkám a já nevím jak mám tý posraný zimě zabránit v tý její neskutečný prudě. A nepůsobí to dobře na moji náladu, sem nervozní, roztěkanej a úplně zbytečně nasranej.

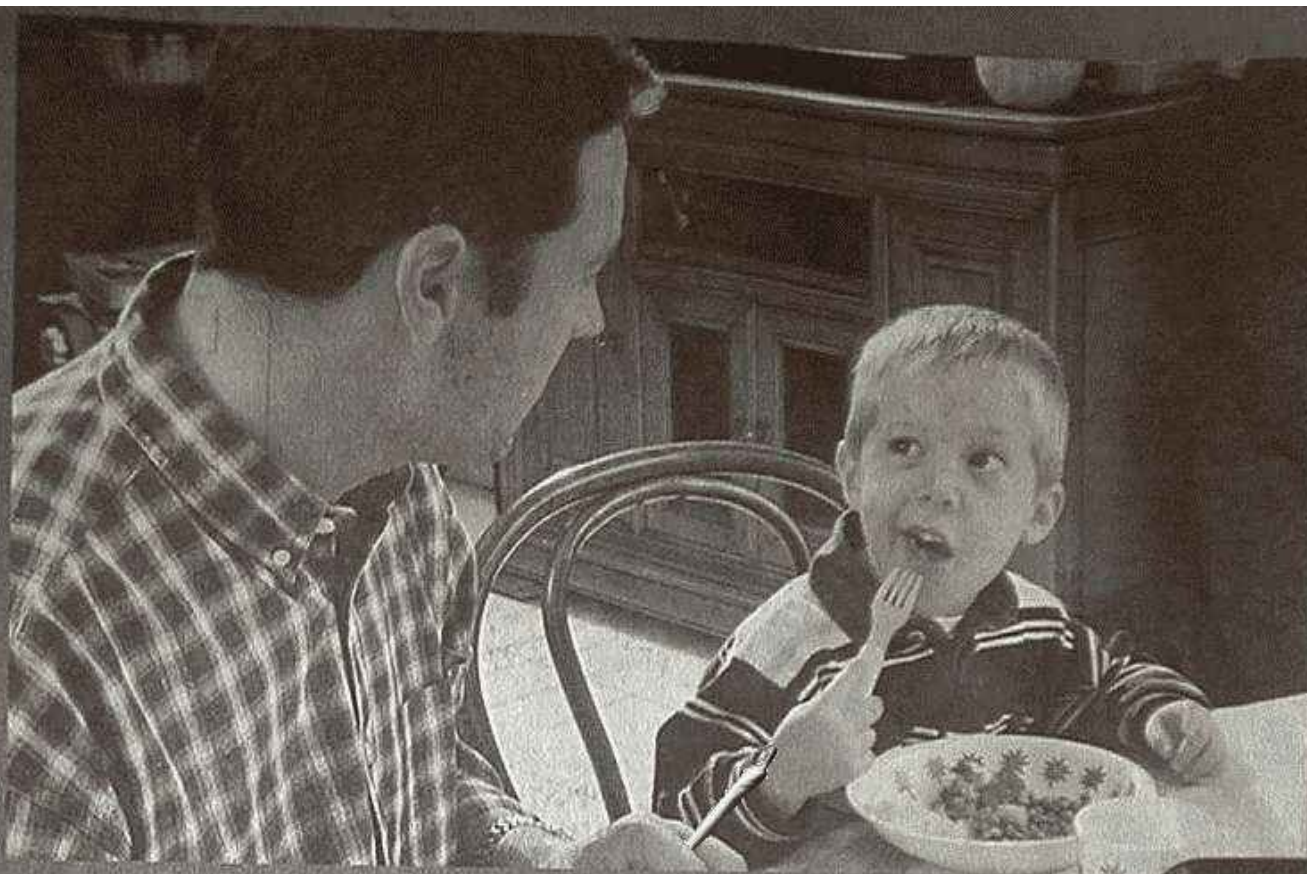
Kisch, kisch, kisch..

PONĚLÝ 23.04. 2001 14:0

Dnes reklama placená agenty Majkrosoftu:

Tatínku, co je to džojnt?

Děti se často upřímně ptají na všechno, o čem slyší kolem sebe. Jedna z otázek se může týkat i ubaleného džojnta na vašem stole.

Pouze legální ubalený džojnt Vám dává možnosti plně využívat hulení k práci nebo ke hrám bez rizika právního postihu. Ujistěte se o kvalitě a legálnosti Vašeho hulení, které používáte jak doma, tak v zaměstnání. V případě pochybností se, prosím, obraťte na naši infolinku nebo internetové stránky, kde Vám rádi poradíme, jak dále postupovat. Nezapomenejte, že

"Krádež cizího hulení je pěkný svinstvo."

Při koupi hulení požadujte legální a ubalený džojnt včetně ochranných prvků.

Ochranný Certifikát pravosti Vašeho džojnta

SAMOWO.KGB.CZ

Vyhulme si česká kola i kolečka (R)

Prostě... NEMÁM RÁD WINDOWS!

NASRAT 24.04. 2001 09:14

Zejtra mám svátek. Nemám rád svátky, narozeniny, vánoce, silvestry a podobný blbosti. Vždycky mi někdo připomene "to nám to letí, za rok budeš zase vo rok starší". Proč si musej lidi nákejma posranejma oslavama připomínat svoji smrtelnost??? Dyk je to takovej nesmysl. Ani ne teda tak smrtelnost, ale spíš "Už ses zase smrti vo rok blíž." A to nasere.

Cestou do školy sem slyšel super hlášku: "Sme včera navařili na tři dny dopředu, a paxme to všechno sežrali. Zbytek

mám dneska k svačině."

Kurwa, naprosto nevím co mám psát, sem nákej úplně prázdněj. Jako by ze mně někdo všechno vysypal a nechal prázdněj mozek. Asi si št'ournu do dnešní mládeže. "JSOU TO PĚKNĚ BLBÝ PARCHANTI". Ážto sem ráno stál na nádraží a koukal na Slunce. Konečně svítilo jako o závod a já z toho měl po ránu fakt, ale fakt dobrej pocit. Nevím jestli se to stává i někomu jinýmu, ale sem háklivej na špatný počasí. Déšť mi ani tak moc nevadí, ale když je pošmourno a moje vnitřní hodiny říkaj "Kurwa, dyk touhle dobou by už mělo svítit Slunce jaxvině", taxem pak nákej nasranej a rozmrđanej. Stojím teda na tom našem nádraží a nechávám se ovívat, po dlouhé době, slunečným světlem. Tahle idylka byla narušena naprostým řevem nákejch vysranejch idiotů, který na sebe přes celej nádr hulákali děj jakéhosi seriálu.

>Dostala Jerryho.

>To bylo složitější.

>No jo, a pak tamto.

>Jó no jó.

>Nezabili ho, won utek.

>Protože není debil.

>Ale je.

>Viděls to minulej tejden?

>Ne.

>Já taky ne.

>Vona se s ním vychrápala.

>Nejlepší je ta sekretářka, radši bych bral tu druhou.

>Ty aby ses nepřidal.

.

.

.

a tak dále. Chudáci puberťáci (to píšu s takovým tím fakt hodně hnusným opovržením) sou vlastně úplně stejně blbý jako důchodci, ze kterejch si dělaj prdel, stejně jako pořady na který se dívaj. Br....

Ted'ka mě pobavil taky rozhovor nákejch ideotů vedle v laborce. No rozhovor, řvali na sebe jak dementi.

Planetu opic napsal Rej Bredbery.

Ani howno

Napsal ji Rej Bredbery, sem se na to včera díval

Debile nenapsal

Tak kdo?

No nevím

Sem se včera díval na literární server

To tam napsal někdo zhulenej

Debile, nenapsal. Vsadíme se v deset deka salátu v kantýně.

Tak dem debile a zeptáme se úči.

Jo život je pječná svině, a asi by stálo za to si ho užívat. Chudák Pierre Boule. :))

Wod doby, kdy se link na můj deníček zveřejnil na koukat.cz mi radikálně stoupla návštěvnost. Což je super. JSEM TOTIŽ NEJVJETŠÍ UCHYL NA ZEMI. tak tohle byl zoufalý výkřik do tmy...

Na cestě z voběda (mimořadně, měl jsem náky divný kuřecí maso s brokolicí a hranolkama - tohle je můj problém, protože si dycky jídlo musím vybrat den předem a to mám obvykle jný chutě než následující den.) taxem potkal fakt hodně divnýho stařka. Měl na xitě tmavý brejle s tlustejma oranžovejma obroučkama.

Opět trocha reklamy pro KGB.CZ. Doufám, že mi poděkují jaxe wo ně starám.

JSEM VZTEKY BEZ SEBE!!!! KGB.CZ JE SHIT!!!!!!!!!!!! UŽ ZASE NEBĚŽÍ!!!! !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Prostě... NEMÁM RÁD KGB.CZ!

MÁM SVÁTEK 25.04. 2001 12:25

Dneska nic nedělám. Večer až přijedu domů. taxi vyndám na zahradu křeslo, ubalím džojnta a budu v něm sedět a blbě čumět. DNESKA KURWA NIC NEDĚLÁM. Jsem rád línej, protože to je největší pohoda.

Před chvíli sem si dal jedno piwo. Byl jsem, když už mám ten svátek, pozván k Myslivcoj na jednoho kouska. Vcelku

po obědě děsná pohoda, a proto se nehodlám nijak moc rozepisovat. Až na jednu historku co se mi včera přihodila.

Si to takhle shinu od nádraží, když tu mě předejde nějaká paní v modrém. Esli prej nejsem Marek. Ja říkam, že jo a co se jako děje. No vona mi říkala, že J. je v nemocnici se zauzlením střef, že ho museli nák brutálně operovat. Tož sme si tak celou cestu povídali, no spíš vona mi něco říkala, a já si v hlavě dával dohromady, kterej že J. by to mohl být.

A UŽ DRUHEJ TEJDEN MĚ SERE INTERNET U NÁS NA ÚSTAVU. VYSRANEJ WORLDONLINE!!!!!!

Fakt po mě dneska nic nechtějte...

ČT VRRRRR tek 26.04. 2001 12:25

A já to říkal a říkal a říkal a říkal. Nikdo mi to nevymluví!!! NATALIJE OREJRO JE FAKT PÍČA!!!

Skalní příznivci argentické zpěvačky musej bejt teďka pječně v prdeli, protože se stačí podívat na tyhle dvě fotky. Akorát by mě zajímalo, esli má na bobříkovi tak blbej sestřih jako na hlavě.

Zkuste (si) TO ve výtahu

Ještě tag před třiceti lety ste se mohli dočíst, že lidé holdující kouření marihuany jsou uchýlní a morálně zaostalí. "Bylo to falešné, protože už tehdy hulilo stejně osumdesát procent populace jako dnes. Džojnta si balí všichni - prezidenti, poslanci, dělníci i hvězdy šoubyznysu," tvrdí huliči. A jak dodávají, to, co je dnes považováno za extrémní hulení, se

stane za pár let naprosto běžnou praktikou. "Podmínkou je, aby to nevadilo naprosto nikomu. Pak ať si každěj dělá co xce", míní konzumenti marihuany.

Podle průzkumů světových kapacit se každý druhý člověk snaží svoje hulení něčím obzvláštnit. Týká se to pochopitelně především párů, které spolu žijí delší dobu. "U nich je na prvním místě volba fakt kvalitního modelu. Je jedno jestli si ho ubalej v kuchyni nebo ve vejťahu, hlavní pro ně, aby byl fakt zasraně dobrej," říkaj zkušený kuřáci. Nejlépe mohou vysledovat mužské extrémní choutky pochopitelně samotní dýleři. "Doby, kdy byl zájem především o levné a běžné modely jsou dávno pryč. Dneska chtějí zákazníci, hlavně ti zahraniční, kteří se nebojejí říct, fakt jenom kvalitní skanky. Velký zájem je třeba o ká dvojky, bílý vdovy," říká jeden z dýlerů.

Né nadarmo se nabízí spojitost mezi extrémními sporty a extrémním hulením. "Lidský organismus přímo touží po adrenalinu, tak proč si ho nešlehnout přímo do žily", míní francouzský narkoman Jean-Luis Boudoule.

UKÁJEL SE FOCENÍM DŽOJNTŮ

Zvláštní fotografickou úchylkou trpí sedmatřicetiletý muž z Olomoucka. Objektiv svého aparátu nejraději zaměřuje na džojnty, které navíc rád osahává.

Policie zatím zdokumentovala dva případy, kdy zmíněný muž zneužil džojnty. Nejprve v lednu na centrálním náměstí hanácké metropole ubalil džojnta, kterého nejdříve nabízel okoloidoucím občanům. Když neuspěl, odjel muž autem do nedaleké obce, kde měl maringotku. Zde dotyčného džojnta fotografoval a posléze hladil po celé jeho délce. Nakonec ho vykouril a zbytek odhodil.

O pár dní později si opět v Olomouci ubalil špeka. Toho si ve svém úchyláckém doupěti nechal celý weekend. Nejdříve jej fotografoval, pak s ním prováděl fakt nechutný sexuální praktiky v posteli.

Policisté muže obvinili ze zneužívání, za což mu hrozí až osum let kriminálu. Vyšetřovatel podal návrh na ubalení.

Štvrtek, každěj tejdne, s tím zoufalým opakováním. Proč neudělaj proměňnej kalendář. Mohlo by zůstat sedum dní, ale ty by se střídaly mezi sebou během tejdne. takže by se prostě začínalo třeba Středou a sedmej den by bylo Pondělí.

Moc se těším, až kytičky vyrazej nad zem. Fakt moc. Jaxem tam včera seděl a koukal na tu zahrádku, s těma tyčkama (označující místo pobytu semínka), srdce mi plesalo radostí a mozek si spokojeně hučel.

Zaráží mě, co jezdí ráno nějaký jiný lidi. Sem byl zvyklej na ty stálý xixty, ale v posledních dnech jezděj nějaký jiný. Ani mě to nesere, protože aspoň je nějaká změna. Ale jen mě to přeqapilo. Večer sem si zasmrděl pokoj nějakějma divnejma wonejma tyčkama, ne že by byly špatný, ale tátuch to byl fakt nechutně hutnej. Až sem z toho dostal záchvaty kašle. Vůbec mám v poslední době nějaký divný sny, takový strašně složitý a překombinovaný. Místo, aby mozek byl v klidu, tak vymejší šílený zvěrstva. Předevčirem sem měl ve snu hodně velkéj rachot (už newím o čem to bylo, ale strašlivě se tam mezi sebou prolínalo asi pjet dějů a qantum lidí), a když sem se probudil, taxem naprosto netušil KDE SEM, KDO SEM, KOLIK JE HODIN a JESTLI SEM NEZMEŠKAL NĚCO DŮLEŽITÝHO. Trvalo mi asi pjet minut, než sem si dal dohromady jedna a tři, pak už to bylo v pohodě. Ale fakt hodně vyčerpávající sen. Byl to jeden z těch příjemně nepřijemnejch snů. Za nejbrutálnější kategorii považuju "sny živé", kdy se ráno probudíte a bolí vás přesně to, vo co ste ve snu přišli. Dodneška si pomatuju jeden, kdy sem běžel po louce (sic!) a nějakěj magor za mnou běžel s nákou tyčí. Ve chvíli, kdy mě s ní přetáh po zádech sem se probudil s fakt neskutečnou bolestí napříč záda. Ale defakto, do tyhle kategorie patřej i sny pornografické. Co si budu namlouvat.

Je děsně trapný jak poslední dva tejdny mám nudnej život. Sem a tam a tam a sem naší vlakovou dopravou. Ráno

se probudím, povětšinou s takovým tím rozmrdaným xitem, kterému nepomůže ani žehlička, nažeru se a tak tak akorat stíhám vlak. Stejně maj sekery, takže ho stíhám pokaždý. Český dráhy sou nevyspytatelný jaxvině. Předevčirem sem si řek, že pojedu o půl hodiny dřív, a vyrazil teda dřív. Jenže, když sem přišel, taxem zjistil, že má vlak abnormální sekeru a že pojedu zase tou vysranou šestkou. Což byla pravda, a ještě navíc ta šestka měla dvacet minut sekeru. Fakt newím, fčera sem si řek, že na to seru a nikam nespěchám a půl šestka mi ujela před xitem. Nechápu, na co si stěžuju. Dyk můžu bejt rád, že Český dráhy přidávaj do mého života jakýsi náhodný element. S Českými drahami za hranice všedního života!!!

MDMA A EVA

ZASE PO MNĚŠYCY SVÁTEK FŠEX SMAŽEK 27.04. 2001 09:13

Všechno se to od rána příjemně sype. Kolem jedný ráno sem se probudil s takovým pocitem, že se něco stane. A jaxem byl v polospánku, taxem zapnul telefén, abych se podíval kolik je hodin. Asi za pjet minut volal Z., že dneska dělá párty a že musím přijet. Taxem slíbil, že přijedu. Vzhledem k tomu, že se mi zoufale nechtělo spát, taxem si čet povídkovou knížku od Gibsona "Vypálit Chrom". Přelouskal jsem Johnyho Mnemonica a slastně usnul.

Probuzení bylo sladké, ale hladové. A taxem tak seděl v kuchyňi a koukal skrz záclonu z wokna. Soused se svým wnukem zrovna něco nakládali na přívěš a vypadali, že maj nachystáno na nějaký trip. Stará sousedka koukala z wokna a já jsem si říkal, jak může někdo s takovým ranním xitem čumět na ulici, dyk vypadala jak strašidlo. (Musím jen poznamenat, že dotyčnej rodinnej klan nemám rád. Sou to fakt hrozný magoři). A taxem si tak říkal, že by se mohlo něco stát. A taky že jo, vyjeli a asi o patnáct sekund sem slyšel prudký brzdění, rachot a zvuk rozpadajících se aut. Hlavou mi proběhlo "Ty wole, to je prdel jaxvině". Dál sedím v křesle a zírám na sousedku jak se celá vyklonila z wokna, až málem vypadla a vyděšeně zírá. V tu chvíli sem uslyšel další prudký brzdění a další hustej rachot, to když pravděpodobně vyjelo ze zatáčky další auto, jehož řidič nepředpokládal, že bude na křižovatce narváno. Proto sem si řek, že je čas jít na nádraží. Bouračka nic moc, akorát strašný množství drobnějch součástek, z jednoho auta vykapávala jakási kapalina a nějaký maník pobíhal s kapesníkem na čele. Takže žádněj brutus, qůli kterému by se vyplatilo čumět. Nejzábavnější bylo pozorovat, jaxe z baráků co sou vokolo křižovatky, vynořili duxodci v nočních košilích s tlustejma psama a všixni zírali na ten bordel na silnici.

Takže sem dorazil na nádraží, kde se z ničeho nic objevil M., kterýho sem neviděl ani nepamatuju. Taxem mu vodvyprávěl tu svoji story s tou paní, co mi říkala, že je J. v nemocnici a já newím vo koho gou. M. je učitel na gymplu, takže mě samozřejmě strašně zajímalo esli taky měli v pondělí příjmačky a jestli musel u nich sedět. Samozřejmě, že měli a že u nich seděl. Prej zadával diktát, kterej pak musel opravovat. Nevim proč, ale napadlo mě se zeptat, esli se mu někdy stalo, že by se při opravování seknul. Prej jo, a šeriff z toho byl prej pječně nasranej, jelikož protože ty diktáty wod příjmaček ještě pro jistotu překontroloval, a prej našel xyb jaxvině. takže všichni češtináři museli za trest lepit obálky. Což mě jako představa fakt děsně rozesmálo, ánžto sem si představil všechny ty starý učitelky češtiny, jak seděj ve sborovně nad hromadou obálek a lepěj až se z nich hulí. A nad nima stojí ředitel a tváří se děsně nasraně.

Ftip pro ynteligentní čtenáře mého deničku

The World according to America

Huráááá.

DEN PŘED PONDĚLÍM 29.04. 2001 15:55

Může Váš pes vypada díky hulení sqěle i na venek? Já myslím, že jo. Ale hlavně nesmí žrát furt pedygrý pal, páčto je to pjeknej šit. Dokazuje to i ten posranej Dyndáček v televizi. Si představte, že si užíváte s kamarády díky Fantě. Taková blbost. S přáteli si pořádně užijete legrace pouze s pořádně qalitním hulením. Takže by mě, kurwa, zajímalo, kterej debil vymejší ty vysraný televizní reklamy, když se nezakládaj na pravdě.

Vypadalo jako by docházely staré hodiny a potom stichnou. V očích měl divnej výraz, jako by stichnul, oči měl pořád otevřené a potom umřel. Prostě umřel než dorazil veterinář. Jak zemřel? Veterinář říkal, že otrava. Jakým jeden? Kurwa, tys ho pouštěla ven. Já jsem háklivej na psí vrahy. Je to on. Je tu jednostray zrcadlo. Nevidí nás. Je to on. Tak nejdřív boty, sundej je, natáhni ruce. (Kurwa má na tý ruce něco napsaný - Vražda a zpravedlnost). Tak radši yzůstaň stát. Ke zdi. Prohledali sme mu byt, nic nemá, ani zbraň. Ale našli sme tohle (tak to newim co našli). Jenže nemá tolik, aby otrávil psa. Nevešel do bytu, nevím jak to provedl. Sám víte, že je to málo. Dřív nebo pozděj udělá chybu. Šerif říkal, že mu to jako bejvalýmu trenstaci pjekně spočítaj. Kurwy jedny. Muzika, fakt děsná psychdelie. Hele Deny, jakto že nejsi s ostatnima kostrama? Umíš tančit? To už je dávno. To je ON! Zírám na to! CO tady sakra děláte? Parchante! Ty swiňáku, proč se rozčiluješ? Abych vás nežaloval. Seme, co to děláš? Kdo to byl? Nikdo. To byl ten chlap s kravatou. To máte v tý sklenici vážně?? Pusťte tam tu rybičku. To je zhýralé. Smějete se. To nic neva. Ted' se červenáte, máte stejnou barvu jako vaše košile. Jestli jí nejsem pátý kolo u vozu. Aby to nevypadalo, že sem s ním spala. Byl první. Prostě mě ten prevít dostal. Odkud ste? Sem ze státního nápravnyho zařízení v Džorzii. Myslíte si, že kecám. Kurwa, tak takhle mi ten den skončí.

No to sou mi wjeci. Wona tvrdí, že je to omyl. Není možná. Má to pjekně skutečný. Jako aktivaci zdarma, pro ty komu je úplně ukradená. A naprosto to nikoho nevyvede z míry. Jo, hotl nenech si to ujet. Informace na letáchách. Náká piča byla v restauraci, kde byl číšník. Její dcéra běžela a srazila číšníka na zem. Won si rozbil tlamu a ta ženská se červenala jak kráva a xtěla se někam propadnout. Lidi wokolo zírali jaxvině. Jo, ale kdybych neměla Daf, tak bych to nezvládla. Jednorázové plenky, který nepropustí ani kapku, když se pochčijete strachy. No a ten číšník mi řekl, že sem pjekný prase a ať vypadnu i s tou malou vopící a nikdá se tam nevokazuju. Účet přijde poštou. Pokud si koupíte Delisu, můžete něco vyhrát. A když nic nevyhrajete, tag vám zvedne náladu nad tím jaký ste trubky. Když si koupíte Oskartu tak koupíte pjekný drtítko na ekstošky. Tak jemný prášek získáte jen s Oskarem. Nazdar tady Monika. Kdože?? No monika, dáme si sraz? Ehhh.. Kde? No tam jako posledně. Aha tak já du. Máme ho! Máme ho! Máme ho! No to je poprvý, kdy du na fotbal nadrženej jaxvině. Bára Basiková říká, že máma dycky navaří do zásoby a čas wod času něco přiveze.

A proč nehrakou ty kláwesy? Nejsou tam struny. To je fakt na piču.

Asi sem se moc vypálil.

ČAROĎEJNICE 30.04. 2001 13:25

Takže máme poslední den v dubnu. Mě se podařilo dneska ráno málem zaspat, jelikož se zvyklej v pondělí vstávat až půl desáty. Takže sem měl fakt hodně dobrej sen, ve kterým se mi zdálo, že slyším budík. Což způsobilo, že jsem v tom snu začal špekulovat nad tím esli bych se neměl náhodou probudit. Taxem se probudil a zjistil, že je to tak akorát, bych stíhal vlak.

Studenti mají zase prázdniny, takže já, jako civilkář, sem musel makat. Nic moc, ale spíš práce pro blbý. Stěhování materiálu z jednoho místa na druhý. Někdy mám takovej pocit, že naše práce spočívá ve zbytešným stěhování sem a tam. Ale to není pravda, přestože to na první pohled vypadá chaoticky, na pohled druhý zjistíte, že se spousta věcí vyhází, najde nebo zničí. Škoda je, že přenášíme jen pro mne nepotřebnej matroš. Každěj si něco najde. Tuhle kus prkénka, támhle kus židličky, nějaký dráty, magnetopáskový paměti na podvazování rajčat, jenom já nic. No a taky nejsem blázen, abych si skladoval nějaký nesmysly.

Jediný co mě děsně sere je prach. Jak je venku wedro a potím se, taxe sere do všech míst. A zvláště, když je to prach z cementu, tak to stojí za to. Nejřív sedne na vlhkou pokožku a jak to slunce smaží tak pječně vytvrdne. Jo je to potěšení jaxvině. :(

No nic, dneska na to seru. Večer du vypálit nějaký čarodějnice, takže si to pječně užiju....

Vypalte sudýýý.

MOUdREJ NAViGátOR

